ഭാഷാ ദീപിക (ഭാഗം IX)

ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്

ഭാഷാ ദീപിക (ഭാഗം IX)
G. Sankara Kurup
(Malayalam: Grammar)

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of River Valley Technologies.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020 and the cloud framework, Ithal (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike license for free download and usage.

Cover: A composite imaginary view of Japan a painting.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

കവി ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് പിറന്ന വ്യാകരണ പുസ്തകം

—സക്കറിയ

ഹൈസ്കൂളിലാണ് (1958–61) "ഭാഷാ ദീപിക" ആദ്യം എന്റെ കയ്യിലെത്തുന്നത്. വ്യാകരണം എനിക്കിഷ്ടമായിരുന്നു എന്നതാണ് സത്യം. വൃത്തശാസ്ത്രവും അതുപോലെതന്നെ. പൂവത്തിങ്കൽ ചാക്കോ സാറും തോമാ സാറും (തോമാ സാറിന്റെ വീട്ടുപേർ മറന്നുപോയി—വീട്ടുപേർ ചേർത്താണ് സാറന്മാർ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്.) ആണ് മലയാളം പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്—സുന്ദരമായി, സുഗമമായി, ലളിതമായി. പഠിക്കാനുള്ള വ്യാകരണത്തിനപ്പുറത്ത് ഞാൻ "ഭാഷാ ദീപിക"യിൽ കാടുകയറി വായിക്കും. കാരണം ജി ഉദാഹരണങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് എല്ലാം വിശദീകരിച്ചത്—കൊച്ചു കൊച്ചു രത്നക്കല്ലുകൾ പോലെ തിളങ്ങുന്ന ഗദ്യത്തിലും പദ്യത്തിലുമുള്ള ഉദ്ധരണികൾ. വായിൽ വെള്ളമൂറുന്ന, മധുര പലഹാരം പോലെയുള്ള ശ്ലോകങ്ങൾ. 'ആലസ്യമാണ്ട മുഖമൊട്ടു കുനിച്ചു'വും 'അനന്തമജ്ഞാതമവർണ്ണനീയ'വും 'ഉടൻ മഹാദേവിയിടത്തു കൈയി'ലുമെല്ലാം ഞാൻ ആദ്യം കണ്ടെത്തിയത് 'ഭാഷാ ദീപിക'യിലാണ്. അതായിരുന്നു ജിയുടെ മന്ത്രവാദം: കടിച്ചാൽ പൊട്ടാത്ത വ്യാകരണ നിയമങ്ങളെ അദ്ദേഹം ഹൃദയഹാരികളും ലളിതങ്ങളുമായ ഉദാഹരണങ്ങൾ കൊണ്ട് എന്നെപ്പോലെയൊരുവന്റെ തലയിൽ എന്നെന്നേക്കുമായി പതിച്ചു വച്ചു. മാന്ത്രികനായ കവിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം നല്ല ഗദ്യത്തിന്റെയും ഉപാസകനായിരുന്നു. "ഭാഷാ ദീപിക"യിലെ ഗദ്യമെഴുത്തിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഭാഗങ്ങളിലെ ഉദാഹരണങ്ങൾ എന്നെ എത്രമാത്രമാണ് കൊതിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്!

ഞാൻ പഠിച്ച പുസ്തകം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. പിന്നീട് 1966-ലാണ് കോട്ടയം എൻ ബി എസിൽ നിന്ന് 'ഭാഷാ ദീപിക' (1 രൂ. 62 പൈ.) 'വൃത്തമഞ്ജരി' (2 രൂ. 25 പൈ.) എന്നിവ വീണ്ടും വാങ്ങിയത് എന്ന് അതിനുള്ളിലിരിക്കുന്ന രസീത് പറയുന്നു. ഞാൻ 'ഭാഷാദീപിക' വല്ലപ്പോഴും എടുക്കും. സ്നേഹ സന്തോഷങ്ങളോടെ മറിച്ചു നോക്കും.

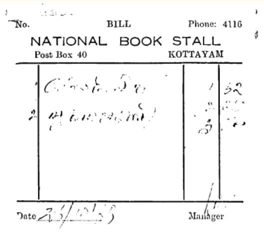
No. BILL Phone: 4116
NATIONAL BOOK STALL
Post Box 40 KOTTAYAM
Date Manager

ഇങ്ങനെ മലയാളം പഠിക്കാനുള്ള ഒരവസരം പിന്നീട് വന്ന തലമുറകൾക്ക് ലഭിച്ചില്ലല്ലോ എന്നോർത്ത് പരിതപിക്കും. അതിനെപ്പറ്റി ആളുകളോട് പറയണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കും. പക്ഷേ, അതെങ്ങനെ സാധിക്കും? അപ്പോഴാണ് സായഹ്നയുമായി പരിചയപ്പെട്ടത്. ഞാൻ അന്നേ ദിവസം തന്നെ 'ഭാഷാ ദീപിക' എടുത്തു കൊടുത്തു: നിങ്ങളുടെ സ്വതന്ത്ര വായനാമേഖലയിലേയ്ക്ക് ഇതിനെയും കൂടി പ്രവേശിപ്പിക്കുക. ഇങ്ങനെയും ഹൃദയത്തിൽ തൊടുന്ന, കവി ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് പിറന്ന, ഒരു വ്യാകരണ പുസ്തകമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു വരും തലമുറകൾ അറിയട്ടെ.

ഭാഷാ ദീപിക

രണ്ടാം പുസ്തകം

(ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസുകളിലേക്ക്)

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്:

ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്

ഗവൺമെന്റിന്റെ ആജ്ഞപ്രകാരം രചിച്ചത്.

PUBLISHED BY

THE GOVERNMENT OF TRAVANCORE–COCHIN

1955

വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ നിന്നു നിയമിച്ച കമ്മിറ്റി പുതിയ പാഠപദ്ധതി അനുസരിച്ച് രചിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് ഭാഷാ ദീപിക ഒന്നും രണ്ടും പുസ്തകങ്ങൾ. ഒന്നാം പുസ്തകം പ്രൈമറി സ്കൂളുകളിലെ ഉയർന്ന ക്ലാസുകളിലേക്കും മിഡിൽ സ്കൂളുകളിലേക്കും വേണ്ടിയുള്ളതാണ്; രണ്ടാം പുസ്തകം ഹൈ സ്കൂൾ ക്ലാസ്സുകളിലേക്കും. ഒന്നാം പുസ്തകം ശ്രീ. ശൂരനാട്ടു കുഞ്ഞൻ പിള്ളയും രണ്ടാം പുസ്തകം ശ്രീ. ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പുമാണ് തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത്. രണ്ടു പുസ്തകവും കമ്മിറ്റി പരിശോധിച്ച് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്.

—ഗ്രന്ഥകാരൻ

— 41 —

ഖണ്ഡിക

1. ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കയോ എഴുതുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, പ്രതിപാദനത്തിനുവേണ്ട മുഖ്യഗുണം വ്യക്തതയും ഏകാഗ്രതയും ആണ്. വിഷയത്തിന്റെ വിവിധ മുഖങ്ങൾ വേറെ വേറെ കാണുക. അവ പ്രാധാന്യം അനുസരിച്ച്, പൂർവ്വാപരബന്ധം വിടാതെ, വകുപ്പുകളാക്കി തിരിക്കുക, യുക്തിയുക്തമായ ചിന്തയും ഉചിതമായ ഉദാഹരണവുംകൊണ്ട് ഓരോ വകുപ്പും ഹൃദയംഗമമാക്കുക, വിചാരം വ്യക്തമാകാൻ വേണ്ടിടത്തോളം മാത്രം വാക്കുകൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു പ്രയോഗിക്കുക—ഇതെല്ലാം സാധിച്ചാൽ പ്രതിപാദനരീതി അകലുഷമായിരിക്കും. നേരെമറിച്ച്, തുമ്പും വാലുമില്ലാതെ, അടുക്കും ചിട്ടയും കൂടാതെ, വായിൽ വന്നതൊക്കെ പറകയോ, കുത്തിക്കുറിക്കയോ ചെയ്താൽ സംഭാഷണവും ലേഖനവും, ഹൃദ്യമോ വിശദമോ ആയിത്തീരുകയില്ല. അതിനാൽ, ഒരു വിഷയത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ ക്രമപ്പെടുത്തി വകുപ്പുകളാക്കി തിരിച്ചെഴുതുവാൻ വിദ്യാർത്ഥികൾ പരിശീലിക്കണം. ഇങ്ങനെയുള്ള വകുപ്പുകൾ ആണ്, ഖണ്ഡികകൾ.

2. ചൈനയെ പരാമർശിച്ചു പ്രശസ്തഗദ്യകാരനായ കെ. എം. പണിക്കർ എഴുതിയ ഒരു ഉപന്യാസത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ഖണ്ഡിക താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു വായിച്ചുനോക്കുക:-

"ചൈന ഇന്ത്യയോളം തന്നെ പുരാതനമാണ്. അയ്യായിരം വർഷത്തിൽ കവിഞ്ഞു നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ചീനയുടെ ചരിത്രം ഭാരതചരിത്രവുമായി പല സംഗതികൊണ്ടും സാമ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഒന്നാമതായി, ഇന്ത്യയെന്നതുപോലെ ചീനവും ഇടയ്ക്കിടെ വിദേശീയർക്ക് അടിപ്പെട്ടു കഴിയേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ആ നാടിന്റെ സംസ്കാരത്തിനോ ജീവിതമര്യാദകൾക്കോ മാറ്റം വരുത്തുവാൻ വൈദേശികന്മാർക്ക് ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. രണ്ടാമതായി, ഭാരതീയസംസ്കാരമെന്നതുപോലെതന്നെ ചീനസംസ്കാരവും അടുത്തുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ പ്രചരിച്ച് അവിടങ്ങളിലെ ജീവിതത്തെ പലതരത്തിൽ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ജാവാ, മലയാ, സയാം, കാംബോജം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെ സംസ്കാരം ഇന്ത്യയിൽ നിന്നാണെങ്കിൽ, ജപ്പാൻ മുതലായ രാജ്യങ്ങൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ ചൈനയോടാണു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മൂന്നാമതായി, യൂറോപ്യന്മാരുടെ വരവോടുകൂടി രണ്ടു രാജ്യത്തിന്റേയും ശക്തി ക്ഷയിക്കയും, രണ്ടുകൂട്ടരും അവർക്ക് ഒരുപോലെ വിധേയരാകയും ചെയ്തു. ഇന്ത്യയെ ബ്രിട്ടീഷുകാർ ജയിച്ചു കീഴടക്കിയതുപോലെ, ചൈനയെ സ്വന്തം സാമ്രാജ്യത്തിൽ പെടുത്തുവാൻ അവർക്കു സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും ചൈന ഒരു സ്വതന്ത്രരാജ്യമെന്ന പേരിൽത്തന്നെ കഴിഞ്ഞുവന്നുവെങ്കിലും, ആ രാജ്യത്തിന്റെ പരാധീനത ഇന്ത്യയുടേതിൽ കവിഞ്ഞതായിരുന്നുവെന്നുതന്നെ പറയാം. വലിയ ഒരു നാട്ടുരാജാവിന്റെ സ്ഥിതിമാത്രമാണ് ഒരുകാലത്തു ചീനചക്രവർത്തിക്കുണ്ടായിരുന്നത്. എല്ലാ മഹാശക്തികളേയും ഒരുപോലെ വഴങ്ങേണ്ടിവന്നതിനാൽ, ബഹുഭർത്തൃകയായ ഒരു സ്ത്രീയെപ്പോലെ, നിർല്ലജ്ജമായ ജീവിതമായിരുന്നു ഒടുവിൽ ഒരു നൂറു വർഷത്തേയ്ക്കു ചീന സാമ്രാജ്യത്തിന് അനുഭവപ്പെട്ടത്."

ഈ ഖണ്ഡികയിലെ കേന്ദ്രീഭൂതമായ ആശയം എന്താണ്? പുരാതനരാജ്യങ്ങളായ ഇന്ത്യയ്ക്കും ചൈനയ്ക്കുമുള്ള സാദൃശ്യമാണ്, ഇതിൽ മുഖ്യമായി പരാമർശിക്കുന്നത്. പ്രാരംഭത്തിലെ രണ്ടുവാക്യം ഈ ആശയത്തെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. വൈദേശിക സ്വാധീനശക്തിയെ രണ്ടു നാട്ടിലേയും ജീവിതവും, സംസ്കാരവും, എങ്ങനെ അതിജീവിച്ചു? ചീനയുടേയും ഇന്ത്യയുടേയും സംസ്കാരം ഏതേതു പ്രദേശങ്ങളിൽ വ്യാപിച്ചു? വൈദേശികാധിപത്യത്തിന്റെ സ്വഭാവം രണ്ടു രാജ്യത്തും എങ്ങനെയായിരുന്നു, ഇങ്ങനെ മുഖ്യമായ ആശയത്തിന്റെ വിപുലനത്തിനാണു പിന്നീടുള്ള വാക്യങ്ങൾ പൂർവ്വാപരബന്ധം വിടാതെ വിനിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ബഹുഭർത്തൃകയായ പതിയോട് ചൈനയ്ക്കു കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന സാമ്യം, പേരിൽ മാത്രം സ്വതന്ത്രമായിരുന്ന ആ രാജ്യത്തിന്റെ ദയനീയതയും അസ്വസ്ഥതയും വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ഒരാശയം അവതരിപ്പിച്ച് അതു വിശദമാക്കുവാനുള്ള ഉദ്യമത്തിനിടയ്ക്ക് ഇതരവിഷയങ്ങളുടെ പിന്നാലെ ലേഖകന്റെ ശ്രദ്ധപോവുന്നില്ല. ഏകാഗ്രതയും വിശദതയും ഈ ഖണ്ഡികയ്ക്കുണ്ടെന്നു സ്പഷ്ടമായല്ലൊ.

അടിയിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന 'നമ്മുടെ വസതി' എന്ന ലേഖനത്തിലെ ഓരോ ഖണ്ഡികയിലേയും മുഖ്യമായ ആശയം എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കുക:

നമ്മുടെ വസതി

"ഭൂഗോളം നമ്മുടെ ഗൃഹവും നാം ഇതിലെ ഇന്നത്തെ നിവാസികളും ആകുന്നു. വിശാലമായ ഈ വസതി ഏതു കാലത്താണ് ഉണ്ടായത്? ഇത് എന്നു ജീവികൾക്കു വസിക്കുവാൻ യോഗ്യമായിത്തീർന്നു? ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഇനിയും ശരിയായ ഉത്തരം ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എങ്കിലും ഭൂമിയുടെ പൂർവ്വരൂപത്തേയും അതിനു കാലക്രമത്തിൽ വന്ന മാറ്റത്തേയും പറ്റി ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പലതും ഊഹിക്കുകയും, ചിലത് ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

അനേകം കോടി സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുൻപ്, ഈ ഗോളം കത്തിക്കാളിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു തീപ്പന്തുപോലെ ആകാശത്തിൽ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ചുട്ടുരുകിക്കിടക്കുന്ന ചില ലോഹങ്ങളും, ധാതുക്കളും, ജ്വലിക്കുന്ന ചില വാതകങ്ങളും മാത്രമായിരുന്നു അന്ന് ഉണ്ടായിരുന്നത്. അക്കാലത്ത് ഭൂമിയിൽ സസ്യമോ, മൃഗമോ, മനുഷ്യനോ ഇല്ലായിരുന്നുവെന്ന് ഊഹിക്കാമല്ലൊ. കാലം വളരെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ഭൂമണ്ഡലം ക്രമത്തിൽ തണുക്കുവാനും ഇതിന്റെ പുറം ഉറച്ചുകട്ടിയാകുവാനും തുടങ്ങി. ഇരുമ്പ്, ചുണ്ണാമ്പ്, ഗന്ധകം മുതലായ ധാതുക്കൾ ഇങ്ങനെയാണ് ഉണ്ടായത്. ആകാശത്തിലേയ്ക്കു ഉയർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന വാതകങ്ങളുടെ ചൂടു കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞു വന്നു. അവ കൂടിച്ചേർന്നു വായുമണ്ഡലം ആയി. ആവിയാകട്ടെ, തണുത്തു ജലമായിത്തീർന്നു. നദി, സമുദ്രം മുതലായ ജലാശയങ്ങൾ അതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഭൂമുഖത്തുണ്ടായത്. ഇന്നും ഭൂഗോളത്തിന്റെ ഉള്ളു മുഴുവൻ തണുത്ത് ഉറച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

ജീവിതത്തിനുവേണ്ട വായു, ജലം, ധാതുക്കൾ മുതലായവ ഇങ്ങനെ ഉണ്ടായതിനുശേഷമാണ്, ഈ മഹാഗൃഹം വാസയോഗ്യമായിത്തീർന്നത്. ആദിയിൽ മുളച്ചുവളർന്ന സസ്യങ്ങളോ ജനിച്ചു വളർന്നജീവികളോ ഇപ്പോൾ ഇല്ല. അവയുടെ ആകൃതിയിലും സ്വഭാവത്തിലും അനേകം നൂറ്റാണ്ടുകൾകൊണ്ടു പല മാറ്റങ്ങൾ വന്നു. അതിനാൽ വളരെ വ്യത്യാസമുള്ള മരങ്ങളും, വള്ളികളും, പക്ഷികളും മൃഗങ്ങളും ഒക്കെ ഉണ്ടാകുവാൻ ഇടയായി. ഇന്നു കാണുന്ന സസ്യങ്ങളും ജീവികളും ഇങ്ങനെയാണ് ആവിർഭവിച്ചത്.

നമ്മുടെ ഈ പാർപ്പിടം വളരെ വലുതുതന്നെ. നാം നില്ക്കുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു നേരെ അടിയിലേയ്ക്കു ഒരു തുരങ്കമുണ്ടാക്കുന്നപക്ഷം അതിന് ഏകദേശം എണ്ണായിരം നാഴിക നീളമുണ്ടായിരിക്കും. ഈ ഗോളത്തിന്റെ വലുപ്പം ആലോചിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് അത്ഭുതം തോന്നുന്നില്ലേ? എന്നാൽ അവസാനമില്ലാത്ത ആകാശത്തിന്റെ വിസ്താരം വിചാരിച്ചു നോക്കുക. അപ്പോൾ ഈ ഭൂമി എത്ര ചെറുതാണെന്നു തോന്നാതിരിക്കുകയില്ല. സൂര്യമണ്ഡലം ഭൂമിയേക്കാൾ വളരെ മടങ്ങു വലുപ്പമുള്ളതാകുന്നു. നമ്മുടെ ഈ ഗൃഹത്തിലേയ്ക്കു വേണ്ട വെളിച്ചവും ചൂടും തരുന്നത് ആ മഹാഗോളമാണ്.

ഇനി നമുക്ക് ഈ വസതിയിലെ അംഗങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചില സംഗതികൾ ഗ്രഹിക്കാം. ചെമ്പ്, ഇരുമ്പ്, ഗന്ധകം മുതലായവയാണല്ലോ ധാതുക്കൾ. അവയ്ക്ക് ഒരിടത്തുനിന്നു സ്വയം മറ്റൊരിടത്തേയ്ക്കു സഞ്ചരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അതുപോലെയല്ലെങ്കിലും വൃക്ഷങ്ങളും വള്ളികളും മുളച്ച ദിക്കിൽത്തന്നെനിന്നു വളരുന്നതേയുള്ളൂ. എന്നാൽ മൃഗങ്ങൾക്കും പക്ഷികൾക്കും മനുഷ്യർക്കും മറ്റും ഇച്ഛപോലെ സഞ്ചരിക്കാമെന്നു നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമല്ലോ. ധാതുക്കളും സസ്യങ്ങളും അചരങ്ങളാകുന്നു. ജന്തുക്കളും മനുഷ്യരും ചരം എന്ന വിഭാഗത്തിലാണു പെടുന്നത്.

മരങ്ങളും വള്ളികളും സഞ്ചരിക്കുന്നില്ലെന്നു വിചാരിച്ച്, അവയ്ക്കു ജീവനില്ലെന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്. അവ വായുവിൽനിന്നും മണ്ണിൽനിന്നും പോഷകവസ്തുക്കൾ സമ്പാദിച്ചു വളരുന്നു. അവയും സ്വവംശത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കയും നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. വൃക്ഷലതാദികളും ജന്തുക്കളെപ്പോലെതന്നെ ജനിക്കുന്നു, വളരുന്നു, നശിക്കുന്നു. ജന്തുക്കൾ ആഹാരത്തിനു സസ്യങ്ങളെയാണ് ആശ്രയിക്കുന്നത്. സസ്യഭുക്കുകളായ ജീവികളേയും ചില മൃഗങ്ങളും മനുഷ്യരും ഭക്ഷിക്കാറുണ്ട്.

ലോകഗൃഹത്തിലെ അംഗങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ മനുഷ്യൻ പ്രാധാന്യം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? സിംഹത്തിനും ആനയ്ക്കും മറ്റും മനുഷ്യനേക്കാൾ ശരീരബലം എത്രയോ അധികമുണ്ട്. ദേഹശക്തികൊണ്ടല്ല. വിശേഷബുദ്ധികൊണ്ടാണ് മനുഷ്യൻ ശ്രേഷ്ഠത സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നത്. സംഭാഷണസാമർത്ഥ്യവും അവനു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഗ്രാമങ്ങളും നഗരങ്ങളും മനുഷ്യൻ നിർമ്മിച്ചതാണ്. കൃഷി, കച്ചവടം മുതലായവ നടപ്പാക്കിയതും പല തരത്തിലുള്ള യന്ത്രങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചതും അവനാകുന്നു. മനുഷ്യവർഗ്ഗം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഇന്നു ഭൂമിയിൽ കാണുന്ന പരിഷ്കാരത്തിന്റെ ചിഹ്നങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിശക്തി എത്രമാത്രം അത്ഭുതകരമായിരിക്കുന്നു!"

ഏഴു ഖണ്ഡികയാണ് ഈ ഉപന്യാസത്തിലുള്ളത്. നമ്മുടെ വസതിയായ ഭൂമിയുടെ പൂർവ്വരൂപത്തേയും അതിനുണ്ടായ പരിണാമത്തേയും സംബന്ധിക്കുന്ന ആശയം ഉപക്രമ ഖണ്ഡികയിൽ അവതരിപ്പിക്കയും അടുത്തതിൽ വിസ്തരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സസ്യങ്ങളുടേയും ജീവികളുടേയും ആവിർഭാവമാണു മൂന്നാമത്തെ വകുപ്പിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. നാലാമത്തേതിൽ ഭൂമിയുടെ വലുപ്പവും അനന്തമായ ആകാശത്തിൽ അതിനു താരതമ്യേനയുള്ള ക്ഷുദ്രത്വവും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ചരവും അചരവും,—ഈ മഹാവിഭാഗത്തിന്റെ ഉപാദിയാണ് അടുത്ത ഖണ്ഡികയിൽ. ആറാം വകുപ്പിൽ അചരങ്ങളായ സസ്യങ്ങളും ജീവനുള്ളവയാണെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു. അന്ത്യഖണ്ഡിക മനുഷ്യന്റെ സർവ്വാതിശായിയായ മഹത്ത്വം ഓർത്ത് അത്ഭുതപ്പെടുന്ന ഒരു വാക്യത്തിലാണ് അവസാനിക്കുന്നത്. ഏകാഗ്രവും വിശദവുമായ പ്രതിപാദനത്തിനും പൂർവ്വാപരബന്ധം വിടാതെയുള്ള ചിന്തയുടെ ക്രമികമായ പുരോഗതിയ്ക്കും ഈ 'നമ്മുടെ വസതി'യെ അധികരിച്ചുള്ള ലേഖനഖണ്ഡികകൾ ഉദാഹരിക്കാം. ആശയസ്വഭാവമനുസരിച്ചു ചൂർണ്ണിക, സങ്കീർണ്ണകം, മഹാവാക്യം, ഇവ ഗാഢമോ ശിഥിലമോ ആയ ബന്ധത്തോടുകൂടി യഥോചിതം പ്രയോഗിച്ചാൽ ഖണ്ഡികയ്ക്കു വൈചിത്ര്യം എന്ന ഗുണവും സിദ്ധിക്കും.

അഭ്യാസം ൫൫

I ഓരോ ഖണ്ഡിക എഴുതുക:-

(i) ജ്ഞാനമാണ് ശക്തി.
(ii) ജീവിതത്തിന്റെ മഹത്ത്വം ദൈർഘ്യംകൊണ്ടല്ല തീരുമാനിക്കുന്നത്.
(iii) പാലും പഴകിയാൽ പുളിക്കും.
(iv) ദിനരാത്രങ്ങൾ എങ്ങനെ ഉണ്ടാകുന്നു?
(v) മനോഹരമായിരുന്ന ആ സന്ധ്യ.
(vi) എന്താണു സംസ്കാരം.
(vii) ഓണത്തിന്റെ ആഗമം.

II (a) താഴെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന 'മുത്തുകൾ' എന്ന ഉപന്യാസത്തിലെ ഓരോ ഖണ്ഡികയിലേയും കേന്ദ്രീഭൂതമായ ആശയം കണ്ടുപിടിച്ചെഴുതുക.
(b) ഈ ഖണ്ഡികകളുടെ ഏകാഗ്രതയും പൂർവ്വാപരബന്ധവും വെളിപ്പെടുത്തുക.

മുത്തുകൾ

"എന്റെ വടിവും നിറവും നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകളെ ആകർഷിക്കുന്നുണ്ട്, ഇല്ലേ? എത്ര കൗതുകത്തോടുകൂടിയാണ് നിങ്ങൾ എന്നെ നോക്കുന്നത്! ഞാൻ പിറന്നതു എവിടെയാണ്? ആരാണ് എന്റെ അമ്മ? എങ്ങനെ ഞാൻ ഇവിടെ വന്നു? നിങ്ങൾക്ക് ഇതെല്ലാം അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം എന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ടാവും. ആ ജിജ്ഞാസ എനിക്ക് അഭിമാനം ഉളവാക്കുന്നുണ്ട്.

മഹാലക്ഷ്മി ജനിച്ചതു സമുദ്രത്തിൽനിന്നാണത്രെ. അതു വാസ്തവമാണോ എന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്റെ ജന്മഗൃഹം സമുദ്രമാകുന്നു. സിംഹളം, അല്ലെങ്കിൽ ലങ്ക, എന്നൊരു ദ്വീപിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. അതിന് അടുത്തുള്ള കടലിലായിരുന്നു, എന്നെ ജനിപ്പിച്ച അമ്മ ജീവിച്ചിരുന്നത്. മിനുസമുള്ള ചിപ്പിയുടെ അകത്തു മൃദുലമായ ദേഹത്തോടുകൂടിയ ചില ചെറിയ ജീവികൾ സമുദ്രത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ കൂട്ടമായി താമസിക്കുന്നുണ്ട്. "മുക്തകൾ" എന്നാണു അവയ്ക്കു പേര്. ഒരു മുക്തയിൽ നിന്നാണു ഞാൻ പിറന്നത്.

എന്റെ പിറവിയെക്കുറിച്ച് ഒരിക്കൽ അമ്മ എന്നോടു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "ഒരിക്കൽ ഞങ്ങൾ പലരും കൂട്ടംകൂടി കരയിൽനിന്നു കുറച്ചകലെ നീന്തിക്കളിക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്നു ഒരു മണൽത്തരി എന്റെ ദേഹത്തിൽ തറച്ചുകയറി. എനിക്കു വല്ലാത്ത അസ്വാസ്ഥ്യമാണ് കുറെ നേരത്തേയ്ക്കു തോന്നിയത്. എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും അതിനെ ഉടലിൽ നിന്നു കളയുവാൻ എനിക്കു സാധിച്ചില്ല. അപ്പോൾ എന്റെ ദേഹത്തിലെ ഒരു ദ്രവവസ്തുകൊണ്ടു ഞാനതു പൊതിഞ്ഞു. ആ മൺതരിയുടെ പുറത്ത് ആ ലേപം ഉണങ്ങിപ്പിടിച്ചു. ഇങ്ങനെയാണു തിളക്കവും മിനുക്കവും ഉള്ള നീ ഉണ്ടായത്. നീ എന്റെ സന്താനമല്ല; എന്റെ ഒരു സൃഷ്ടിയാണ്." എങ്കിലും ഏറെക്കാലം ചുമന്നുകൊണ്ടു നടന്ന ആ മുക്തയെ അമ്മയായിട്ടാണ് ഞാൻ വിചാരിച്ചുപോരുന്നത്.

എങ്ങനെ ഞാൻ കരയ്ക്കു വന്നു എന്ന് അറിയാനായിരിക്കും നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി ഇനിയും എന്റെ മുഖത്തേയ്ക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുന്നത്. മനുഷ്യരുടെ ധൈര്യത്തേയും ഉത്സാഹത്തേയും ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുന്നു, എന്നാൽ, അവരുടെ ക്രൂരതയും അത്യാഗ്രഹവും ഓർക്കുമ്പോൾ എനിക്കു വിരോധമാണു തോന്നുന്നത്. ഒരിക്കൽ ഒന്നുരണ്ടു പെരുംവഞ്ചികൾ, എന്റെ അമ്മയും കൂട്ടുകാരും സ്വൈരമായി വിഹരിച്ചിരുന്ന സമുദ്രഭാഗത്തിന്റെ മുകളിൽ എത്തി. അവരെല്ലാവരും പരിഭ്രമിച്ചുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. അല്പനേരത്തിനിടയ്ക്ക് അറ്റത്തു കല്ലു കെട്ടിയിട്ടുള്ള മൂന്നു നാലു കയറുകൾ കടലിന്റെ അടിയിലെയ്ക്കു ഇറങ്ങുന്നതു കണ്ടു. ഓരോ കയറിന്റേയും കൂടെ ഓരോ ആളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അരികെ എത്തിയ ഉടനെ ചിപ്പികളോടു കൂടിയ മുക്തകളെ വാരി അവർ ഒരു വലയിലിടുവാൻ തുടങ്ങി. ആ സാഹസികന്മാർ എന്തൊരു തിടുക്കമാണ് കാണിച്ചിരുന്നത്. അവർക്കു ശ്വാസം മുട്ടിത്തുടങ്ങിയിരുന്നുവെന്നു തോന്നും. മനുഷ്യർ കേമന്മാർ തന്നെ. പക്ഷേ, അവർക്കു മത്സ്യങ്ങളെയോ മുക്തകളെയോ പോലെ വെള്ളത്തിനടിക്കു വളരെ നേരം ജീവിക്കാൻ കഴിയില്ല.

ഉടൻ അവർ കയർ പിടിച്ചു ഒന്ന് അനക്കി. വഞ്ചിയിൽ നിന്നിരുന്നവർ ആ ചങ്ങാതികളെ കയർ പിടിച്ചു മുകളിലേയ്ക്കു വലിച്ചു തുടങ്ങി. എങ്കിലും എല്ലാവർക്കും ഉപരിതലത്തിലെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. "ഷാർക്ക്" എന്നു പേരായ ഒരു ഭയങ്കര മത്സ്യം ഒരാളെ കടിച്ചെടുത്തു കൊണ്ടു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. ദുരാഗ്രഹംകൊണ്ടു പരദ്രോഹത്തിന് ഉദ്യമിക്കുന്നവരിൽ ചിലർക്കെങ്കിലും ഇങ്ങനെ ശിക്ഷകിട്ടാതിരുന്നാൽ കഷ്ടമല്ലേ? നിങ്ങൾക്ക് ആ സാധുവിനോട് അനുകമ്പതോന്നുന്നുണ്ടായിരിക്കും. വലയിലായിരുന്ന മുക്തകൾക്ക് എന്തു തോന്നിയിരിക്കും എന്നു നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നുണ്ടോ?

കൂട്ടത്തിൽ ഒരാൾ നഷ്ടപ്പെട്ടതുകൊണ്ടുള്ള വിഷാദത്തോടുകൂടിയാണ് വഞ്ചിക്കാർ അന്നു കരയിലേയ്ക്കു മടങ്ങിയത്. "വരാനുള്ളതു വഴിയിൽത്തങ്ങുമോ? അവന്റെ യോഗമാണ്. മുത്തിനുവേണ്ടി പേഴ്സ്യൻ കടലിൽപ്പോലും നമ്മളൊക്കെ മുങ്ങിത്തപ്പിയിട്ടില്ലേ? അന്ന് ആരെങ്കിലും 'ഷാർക്ക്' വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞുവോ?" എന്ന സംഭാഷണത്തിനിടയ്ക്ക് ആ തടിയന്മാരിൽ ഒരുവൻ പറയുന്നതു കേട്ടു.

തീരത്തു ചെന്നതിനുശേഷം ആ നിർദ്ദയന്മാർ മുക്തകളിരിക്കുന്ന ചിപ്പികൾ മുഴുവൻ വെയിലത്തു കുന്നുപോലെ കൂട്ടിയിട്ടു. ചിപ്പിയ്ക്കകത്തുള്ള ജീവികൾ മുഴുവൻ ചത്തു. ആ ഓടുകൾ നല്ലപോലെ ഉണങ്ങി. എല്ലാ മുക്തകളിലും മുത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. നൂറും ഇരുന്നൂറും എണ്ണം പരിശോധിക്കുമ്പോഴാണ് ഒരു മുത്ത് അവർക്കു കിട്ടിയിരുന്നത്. എന്റെ വാത്സല്യവതിയായ അമ്മയുടെ മൃതദേഹത്തിൽ നിന്ന് ഒടുവിൽ അവർ എന്നെയും എടുത്തു. എന്നെ വിറ്റാൽ നല്ല വില കിട്ടുമെന്നു തോന്നിയതുകൊണ്ടായിരിക്കണം അവരുടെ മുഖം അപ്പോൾ അത്ര തെളിഞ്ഞത്.

ഈജിപ്റ്റിലെ ഒരു മഹാരാജ്ഞിയുടെ വാത്സല്യപാത്രമായിരുന്നു എന്റെ വർഗ്ഗത്തിലെ ഒരു പൂർവ്വികൻ. അനവധി രത്നവും സ്വർണ്ണവും സംഭരിച്ചുവച്ചിരുന്ന ആ മഹതി അമൂല്യമായ ഒരു വസ്തുവായിട്ടാണ് ആ മുത്തിനെ കരുതിയിരുന്നത്. പത്തു ലക്ഷം ഉറുപ്പിക കൊടുത്താൽത്തന്നെ അതിനെ വില്ക്കുവാൻ രാജ്ഞി സമ്മതിക്കുമായിരുന്നില്ല! എനിക്കത്രയൊന്നും വിലയുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്.

കൃത്രിമങ്ങളായ ചില മുത്തുകളുണ്ട്. അവയെപ്പറ്റിക്കൂടി നിങ്ങളോടും രണ്ടു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. വളരെക്കാലം മുൻപ്, ചീനയിലെ ധനേച്ഛ മുഴുത്ത ചില കേമന്മാർ മുക്തകളെ ചിപ്പിമേൽ കടുത്ത മണൽത്തരി ഇട്ടു മുത്തുവിളയിക്കാൻ നോക്കി. അവരുടെ പ്രയത്നം വിഫലമായില്ല. എങ്കിലും അങ്ങനെയുണ്ടാകുന്ന കൃത്രിമമുത്തുകൾക്ക് എന്റെ വർഗ്ഗത്തിന്റെ നന്മയോ മേന്മയോ ഇല്ല; വിലയും കുറയും."

42

ഉപന്യാസം

1. ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് മാതൃഭാഷയിൽ ഏകാഗ്രതയോടുകൂടി വ്യക്തമായി പ്രതിപാദിക്കുവാനുള്ള ശിക്ഷണവും പരിചയവും വിദ്യാർത്ഥികൾ സമ്പാദിച്ചിരിക്കണം. അതിന്, ഒന്നാമതു വേണ്ടത് പ്രതിപാദ്യവസ്തുവിനെപ്പറ്റി തികഞ്ഞ അറിവാണ്. നമുക്കു ജ്ഞാനം സിദ്ധിക്കുന്നത് എങ്ങനെയാണ്? ജ്ഞാനലബ്ധിക്ക് ഒരു മാർഗ്ഗം സ്വാനുഭവമാകുന്നു. പാൽ ഹൃദ്യമായ ഒരു പേയദ്രവ്യമാണ് എന്നു നമുക്ക് അനുഭവമുണ്ട്. അത് ദേഹപോഷകമാണെന്നും അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാകും. ഇത്രമാത്രംകൊണ്ട് അതിനെക്കുറിച്ചൊരു ഉപന്യാസം രചിക്കുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കുമോ? ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളുടെ സ്വഭാവവും അതിൽ ആവശ്യം അടങ്ങിയിരിക്കേണ്ട മുഖ്യഘടകങ്ങളും ആരോഗ്യത്തിനും ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥത്തിനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും മറ്റും നല്ലപോലെ മനസ്സിലാവണമെങ്കിൽ അവ വിവരിക്കുന്ന പ്രസംഗങ്ങൾ കേൾക്കുകയോ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുകയോ തന്നെ വേണ്ടിവരും. ആ അറിവില്ലെങ്കിൽ പാലിനെക്കുറിച്ചധികമൊന്നും നമുക്കു പറയുവാനുണ്ടാവുകയില്ല. നിദ്രാഭംഗം ചെയ്യുന്ന ഒരു ക്ഷുദ്രകീടമാണു കൊതുകെന്നും അതു പല രോഗങ്ങളും മനുഷ്യർക്കുണ്ടാക്കുന്നുവെന്നും നമുക്കനുഭവമുണ്ട്. പക്ഷേ, അവയുടെ ശരീരപ്രകൃതി, ജീവിതരീതി, അവ രോഗം സംക്രമിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം, അവയെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാനുള്ള ഉപായം, ഇതെല്ലാമറിയണമെങ്കിൽ ഈ വിഷയങ്ങൾ വിസ്തരിക്കുന്ന ഭാഷണങ്ങളേയോ പുസ്തകങ്ങളേയോ ആശ്രയിക്കണമല്ലോ. അനുഭവജ്ഞാനത്തെ അന്യജ്ഞാനംകൊണ്ടു ഇങ്ങനെ പൂർണ്ണമാക്കിയാൽ ഏതു വിദ്യാർത്ഥിക്കും പല വിഷയങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി ഉപന്യാസം രചിക്കാനുള്ള നിറവ് മനസ്സിനുണ്ടാകാം.

2. രണ്ടാമതായി വേണ്ടതു വിശദവും ആകർഷകവുമായ രീതിയിൽ പ്രതിപാദിക്കാനുള്ള സാമർത്ഥ്യമാകുന്നു. സുപ്രസിദ്ധന്മാരായ സാഹിത്യകാരന്മാരെപ്പോലെ കലാഭംഗി തികഞ്ഞ ലേഖനങ്ങൾ രചിക്കാൻ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു സാധിച്ചുവെന്നുവരില്ല. അതു വാസനയും പരിചയവും ശിക്ഷണവും സമഗ്രജ്ഞാനവുംകൊണ്ടു ക്രമത്തിൽ സാധ്യമാവാമെന്നേയുള്ളൂ. വ്യക്തമായി, ഒരടുക്കോടുകൂടി, അന്യവിഷയങ്ങളിലേക്കു ബുദ്ധി പാളാതെ, സരളഭാഷയിൽ ലഘൂപന്യാസം എഴുതുവാൻ പോകുന്ന വിഷയത്തിന്റെ സ്വഭാവം ഉള്ളകൊണ്ട് ഒന്നു കാണുകയും അതിന്റെ വിവിധ മുഖങ്ങൾ സ്വയം വിശകലനം ചെയ്യുയുമാണ്, ആദ്യം വേണ്ടത്. അങ്ങനെ വിഭജിച്ച പ്രതിപാദ്യത്തിന്റെ ഓരോരോ അംശങ്ങൾ പ്രാധാന്യമനുസരിച്ച്, പൂർവ്വാപരബന്ധം വിടാതെ, കുറിച്ചിടുന്നത് ഏകാഗ്രതയോടുകൂടിയ പ്രതിപാദനത്തിനു സഹായമാവും. എഴുതിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ ഉണർന്ന ബുദ്ധിയിൽ പുതുതായി ഉയരുന്ന ചിന്തകളും യഥോചിതം കലർത്താവുന്നതാണ്. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുവേണ്ടി കൊതുവിനെക്കുറിച്ചെഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു ലഘൂപന്യാസം അടിയിൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നു. ഓരോ വകുപ്പിലും ഏതു മുഖ്യമായ ആശയഭാഗമാണ് വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് എന്നു നോക്കി മനസ്സിലാക്കുകയും സ്വയം കുറിച്ചിടുകയും ചെയ്യണം.

കൊതു

"രാത്രികാലത്ത്, ഉറങ്ങാൻ സമ്മതിക്കാതെ, മൂളിപ്പാട്ടുമായി നമ്മുടെ ചോര കുടിക്കുവാൻ വരുന്ന കൊതു മനുഷ്യന്റെ മഹാശത്രുവാണ്. പകൽസമയത്ത്, വെളിച്ചമില്ലാത്ത വല്ല മൂലയ്ക്കും ആ ക്ഷുദ്രജീവി പതുങ്ങിക്കിടക്കും. രാവാകുമ്പോൾ രക്തത്തിനുള്ള കൊതി മൂത്തു തുടങ്ങും. നമ്മുടെ സിരകൾ കൊതുവിനു ദാഹം തീർക്കാനുള്ള ചോലകളാണെന്നാണ് അതിന്റെ ഭാവം.

ആൺകൊതുകുകൾ രക്തപാനം ചെയ്യുകയില്ലത്രെ. സസ്യങ്ങളിൽ പറ്റിക്കൂടി ഇലകളിൽനിന്ന് ചാറു വലിച്ചുകുടിക്കുകയാണ് അവയുടെ ജീവസന്ധാരണമാർഗ്ഗം. പെൺകൊതുകുകൾക്കു പിന്നെ എങ്ങനെ ഈ രാക്ഷസപ്രകൃതിയുണ്ടായി? മുട്ടയിടുന്നതും വംശാഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാക്കുന്നതും അവയാണല്ലോ. അണ്ഡം വിരിയുന്നതുവരെ, കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു വളരുവാൻ ആവശ്യമായ ഭക്ഷണസാധനം ആ അമ്മമാർക്ക് അതിൽ സംഭരിക്കണം. അതുകൊണ്ടു കൂടുതൽ പോഷകവസ്തു കലർന്ന ആഹാരം വേണമല്ലോ. രക്തപാനത്തിനുള്ള വാസന തന്മൂലമാണു പെൺകൊതുകുകൾക്കു പ്രകൃതി നൽകിയിരിക്കുന്നത് എന്നു അനുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ രക്തം കവരുന്നതു പോവട്ടെ. കൊതു രോഗാണുക്കൾ നമ്മിലിൽ കുത്തിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു രോഗിയുടെ ദേഹത്തിൽ നിന്നു ചോര വലിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ, കുറെ രോഗാണുക്കൾ കൂടി അതിനു ലഭിക്കുമല്ലോ. മറ്റൊരു മനുഷ്യന്റെ ശരീരത്തിൽ ചെന്നിരുന്ന്, ആ കൊതു രക്തം കുത്തിക്കവർന്നെടുക്കുമ്പോൾ, രോഗബീജങ്ങൾ അയാളിൽ സംക്രമിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ രോഗങ്ങളെ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ആരോഗ്യത്തെ ക്ഷയിപ്പിക്കുകയുമാണു കൊതുകൾ എന്നും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. മലമ്പനി, മന്ത് മുതലായ രോഗങ്ങളുടെ അണുക്കൾ കൊതുക്കളെ സ്വന്തം വാഹനങ്ങളായിട്ടാണ് വച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു തോന്നുന്നു. മലമ്പനി പരത്തുന്ന കൊതുക്കളെ മറ്റുള്ളവയിൽനിന്ന് ആകൃതിഭേദംകൊണ്ടു തിരിച്ചറിയാം.

ഈച്ചയെന്നപോലെ മനുഷ്യദ്രോഹിയായ കൊതുകിനും രണ്ടു ചിറകുണ്ട്. അതില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ നമുക്ക് എത്ര നന്നായിരുന്നു! രോഗാണുക്കളെ വിതയ്ക്കാൻ അതിങ്ങനെ സർവ്വത്ര പറന്നെത്തുമായിരുന്നില്ലല്ലോ. ഉടലിൽ രണ്ടു ഭാഗത്തും കൊതുകിനു മുമ്മൂന്നു നീണ്ട കാലുകൾ കാണാം. കണ്ണുകളും തൊട്ടറിയാനുള്ള കൊമ്പുകളും തലയിലാണ്. ഉദരം പല കണ്ണികൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തുണ്ടാക്കിയതുപോലെ ഇരിക്കും. ശരീരത്തിൽ കുത്തിയിറക്കാൻ സൂചിപോലെയുള്ള ചില ഉപാംഗങ്ങളും രക്തം വലിച്ചെടുക്കാനുള്ള ഒരു നാളവും കൊതുകിന്റെ വായിലുണ്ട്. പരരക്തം കുത്തിക്കവർന്നു ജീവിക്കാൻ കരുതിത്തന്നെയാണ് പ്രകൃതി ഈ വർഗ്ഗത്തെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു തോന്നിപ്പോകും.

ശത്രുക്കളെ ജയിക്കുവാൻ അവരെസ്സംബന്ധിക്കുന്ന മുഖ്യസംഗതികളെല്ലാം അറിയുകയാണല്ലൊ ഒന്നാമതായി വേണ്ടത്. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഈ മനുഷ്യോപദ്രവികളുടെ ജീവിതവും സ്വഭാവവും ചിരകാലത്തെ നിരീക്ഷണംകൊണ്ടു ഗ്രഹിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കെട്ടിക്കിടക്കുന്ന വെള്ളത്തിലാണ് കൊതു മുട്ടയിടുന്നത്. നൂറും ഇരുന്നൂറും മുട്ടകൾ ചേർന്നു കടിലപോലെ ജലാശയത്തിന്റെ ഉപരിതലത്തിൽ പൊങ്ങിക്കിടക്കും. പക്ഷേ, അവ അതി സൂക്ഷ്മങ്ങളാകയാൽ നമ്മുടെ കണ്ണിൽപ്പെടുവാൻ വിഷമമാണ്. ആ അണ്ഡങ്ങൾ വിരിഞ്ഞു കീടങ്ങൾ പുറത്തുവരുന്നു. വാൽ മുകളിലേയ്ക്കും കനത്ത തല താഴേയ്ക്കുമായി അവ നീന്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. വെള്ളത്തിലുള്ള അല്പപ്രാണികളെ കാർന്നുതിന്നാണ് ആ കീടങ്ങൾ വളരുന്നത്. അവ അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിന്നു വായു ശ്വസിക്കുന്നു; അവയുടെ ശ്വസനേന്ദ്രിയം ആ ദശയിൽ വാലിനറ്റത്താണ്. തന്മൂലമാണ് ആ ഭാഗം ജലത്തിന്റെ ഉപരിതലത്തിലായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവ സഞ്ചരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ അവയെ നശിപ്പിക്കുക എളുപ്പമാകുന്നു. മണ്ണെണ്ണ ആ വെള്ളത്തിൽ ഒഴിച്ചാൽ അത് ഉപരിതലത്തിൽ പരന്ന് ഒരു പാടപോലെ ആയിത്തീരും. തന്മൂലം, ശ്വസിക്കുവാൻ വേണ്ട വായു കീടങ്ങൾക്കു ലഭിക്കാതാവുകയും അവ നശിച്ചുപോവുകയും ചെയ്യും.

വളരുവാൻ ഇടകൊടുത്താൽ, കീടങ്ങളുടെ രൂപം ക്രമത്തിൽ മാറിത്തുടങ്ങുന്നതുകാണാം. തല ഉരുണ്ടു തടിക്കും, ഉടലിനു വളവു വരും. ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തിനുള്ള അവയവം അപ്പോൾ പിന്നറ്റത്തിലായിരിക്കില്ല. തലയ്ക്കു അരികിലായിരിക്കും ശ്വാസനാളം. ഈ മൂന്നാമത്തെ രൂപത്തിൽ ഏതാനും ദിവസം കഴിയുമ്പോൾ പുറം ചർമ്മം പൊട്ടുകയും ചിറകോടുകൂടിയ മനുഷ്യശത്രു പ്രത്യക്ഷമാവുകയും ചെയ്യും. കൊതുകുകൾ ജലത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവയല്ല. അന്തരിക്ഷവായുവിൽ പാറി നടന്നു സസ്യങ്ങളിലും നമ്മുടെ ഭവനങ്ങളിലും അവ വന്നുകൂടുന്നു. ഇങ്ങനെ നാലു ദശകൾ കൊതുകിനുണ്ടെന്നും നാലാമത്തെ ദശ പ്രാപിക്കുന്നതിനു മുൻപു അതിനെ ധ്വംസിക്കുക സുകരമാണെന്നും വ്യക്തമായല്ലൊ.

കൊതുക്കളുടെ ശല്യം കുറയ്ക്കാൻ, ധനികന്മാർ കിടക്കുമ്പോൾ, കൊതുവല ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. അവയെ നശിപ്പിക്കുന്ന ഒരുതരം ദ്രാവകം ചുമരുകളിൽ തളിക്കയും പതിവുണ്ട്. ഇതൊന്നും ദരിദ്രന്മാർക്കു സാധിക്കാവുന്നതല്ല; ശരിയായ പരിഹാരമാർഗ്ഗവുമല്ല. ചെളി കൂടിക്കിടക്കാതേയും വെള്ളം കെട്ടിനിൽക്കാതേയും ഗൃഹപരിസരങ്ങളെ വൃത്തിയാക്കിവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. വെള്ളം കെട്ടിനിൽക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളിൽ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക്, മുൻപു നിർദ്ദേശിച്ചതുപോലെ, മണ്ണെണ്ണ ഒഴിക്കുകയും വേണം. എന്നാൽ, നമ്മുടെ ആരോഗ്യത്തെ സംഹരിക്കുന്ന ഈ ക്രൂരവർഗ്ഗം പെരുകി വരികയില്ല."

3. ഈ ചെറിയ ഉപന്യാസത്തിൽ ഏഴു ഖണ്ഡികയുണ്ട്. ഓരോന്നിലേയും മുഖ്യമായ ആശയം താഴെ കുറിക്കാം. ശരിയല്ലേ എന്നു ശ്രദ്ധിച്ചു നോക്കുക.

1. നിദ്രാഭംഗം ചെയ്യുന്ന കൊതു; അതിന്റെ രക്തദാഹം.
2. ആൺകൊതുകുകൾ സസ്യരസമേ കുടിക്കൂ, പെൺകൊതുക്കൾക്കു ചോരതന്നെവേണം കുടിക്കാൻ.
3. രക്തം കുടിച്ചോട്ടെ; രോഗം സംക്രമിപ്പിക്കുന്നതാണ് ദുസ്സഹം.
4. കൊതുവിനു ചിറകില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, ഇത്ര ശല്യം ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല.
5. കൊതുക്കൾ എവിടെ, എങ്ങനെ വളരുന്നു?
6. കൊതുവിന്റെ രൂപപരിണാമം.
7. കൊതുവിന്റെ ശല്യം കുറയ്ക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം.

4. വാക്യങ്ങളേയും ഖണ്ഡികകളേയും വിവരിക്കുന്ന പ്രകരണങ്ങളിൽ ഏകാഗ്രത, വിശദത, വൈചിത്ര്യം, ഈ മൂന്നു ഗുണം അവയ്ക്കത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. വാക്യങ്ങൾ ചേർന്നാണു ഖണ്ഡികകളുണ്ടാവുന്നത്; ഖണ്ഡികകൾ ചേർന്നുപന്യാസവും. വാക്യങ്ങൾക്കും ഖണ്ഡികകൾക്കും, ഈ മുഖ്യഗുണം ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഉപന്യാസത്തിനും അതൊട്ടൊക്കെ സിദ്ധമാവും എന്നുപറയാം. പക്ഷേ, അവിഭാജ്യബന്ധമില്ലാത്ത ആശയങ്ങൾ ചേർത്തു ഖണ്ഡികകളാക്കി തുടർച്ചയായി എഴുതിപ്പോയാൽ ഉപന്യാസത്തിന് ഏകാഗ്രതയും ആകർഷകതയും പോരാതെവരും. അതുകൊണ്ടാണ് വിഷയവിശകലനം ചെയ്ത് കുറിപ്പുകൾ ആദ്യമേ തെയ്യാറാക്കുന്നത് ആശാസ്യമായിരിക്കും എന്ന് ഉപദേശിച്ചത്. ആലോചിച്ചു വിചാരഗതി ചിട്ടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടേ എഴുതിത്തുടങ്ങാവൂ. പേന നിങ്ങളുടെ സങ്കല്പത്തെയാണ് അനുഗമിക്കേണ്ടത്; സങ്കല്പം പേനയെയല്ല.

അഭ്യാസം ൧

1. പാലിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ലഘൂപന്യാസം അടിയിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു:- അതിൽ എത്ര ഖണ്ഡികയുണ്ട്? ഓരോ ഖണ്ഡികയിലേയും കേന്ദ്രീഭൂതമായ ആശയം എന്താണ്? ആ ഉപന്യാസം വായിച്ച്, അതിനൊരു വിഷയവിശകലനം ചെയ്ത കുറിപ്പു തെയ്യാറാക്കുക:-

പാൽ

"അമ്മയുടെ മുലപ്പാൽ കുടിച്ചാണ് കൊച്ചുകുട്ടികൾ വളരുന്നത് എന്നു നമുക്ക് അറിയാമല്ലോ. അതാണ് അവർക്ക് ഏറ്റവും ഹിതമായ ആഹാരപദാർത്ഥം. ശിശുവിന്റെ അസ്ഥി, മാംസം, രക്തം മുതലായവയ്ക്കു വേണ്ടുന്ന പോഷകാംശങ്ങൾ എല്ലാം അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് കുട്ടികളുടെ ആരോഗ്യത്തിനും പോഷണത്തിനും മുലപ്പാൽ ഉപകരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഏതെങ്കിലും കാരണം കൊണ്ടു മുലപ്പാൽ കൊടുക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നു വരാം. അപ്പോൾ പകരം ആട്ടിൻപാലോ, പശുവിൻപാലോ കൊടുക്കുന്നു.

കുട്ടികൾക്കു മാത്രമല്ല, മറ്റുള്ളവർക്കും ആട്, പശു, എരുമ ഇവയുടെ പാൽ ഉത്തമമായ ഒരു ഭക്ഷ്യവസ്തുവാണ്. കുതിര, ഒട്ടകം, കഴുത മുതലായ മൃഗങ്ങളുടെ ക്ഷീരം കറന്നെടുത്ത് മറ്റു ചില നാടുകളിലെ ജനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. നമുക്കു പശുവിൻ പാൽ എന്നപോലെ, അവർക്ക് അതും ഹൃദ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കും. പാലിനുവേണ്ടി മനുഷ്യർ പല മൃഗങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുന്നുണ്ട് എന്നു മനസ്സിലായല്ലൊ.

പാൽ ആരോഗ്യം ഉളവാക്കുന്നതും ദേഹം പോഷിപ്പിക്കുന്നതും ആയ ഒരു വസ്തുവാണെങ്കിലും രോഗമുള്ള ജീവികളിൽനിന്നു കറന്നെടുത്തതായാൽ, ഫലം വിപരീതമായിരിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള പാലിൽ കലർന്നിരിക്കുന്ന രോഗ ബീജങ്ങൾ അതു പാനംചെയ്യുന്ന ആളുകളേയും രോഗികളാക്കിത്തീർക്കുന്നതാണ്. നല്ല ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കൊടുത്ത്, കറക്കുവാനുള്ള പശുവിനേയും ആടിനേയും മറ്റും പോറ്റണം. വെട്ടമുള്ള തൊഴുത്തുകളിലും ആലകളിലും ആയിരിക്കണം അവയെ കെട്ടുന്നത്.

കറവക്കാരന്റെ കയ്യും കറവപ്പാത്രവും മലിനമായിരുന്നാലും പാലിനു മാലിന്യം വരും. അതിനാൽ ശുചിത്വമുള്ള പാത്രത്തിൽ മാത്രമേ പാൽ കറന്നെടുക്കാവൂ. പാല്പാത്രം അടച്ചുവെക്കാതിരുന്നാൽ അഴുക്കും, പൊടിയും, രോഗാണുക്കളും പാലിൽ പകരുമെന്നുകൂടി ഓർമ്മിച്ചിരിക്കണം. അമിതമായ ലാഭം മോഹിച്ച് ചിലർ പാലിൽ വെള്ളം ചേർത്തു വിൽക്കാറുണ്ട്. അതു സമുദായത്തോടു ചെയ്യുന്ന ദ്രോഹമാണെന്നും വഞ്ചനയാണെന്നും ദുഗ്ദ്ധവ്യാപാരികൾ അറിയുന്നില്ല.

ദുഗ്ദ്ധത്തിന്റെ മഹിമയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പൗരാണിക കഥയുണ്ട്. ദുർവ്വാസാവു എന്ന മഹർഷിയുടെ ശാപത്താൽ ദേവന്മാർക്കു ജരയും നരയും പിടിപെട്ടുവത്രെ. അവർ അത്യന്തംവിഷണ്ണരായി ആ മുനിവര്യനോട് ക്ഷമയാചനം ചെയ്തു. പാലാഴി കടഞ്ഞു അമൃതെടുത്തു ഭക്ഷിച്ചാൽ വാർദ്ധക്യബാധ നീങ്ങുമെന്നാണ് മഹർഷി ശാപമോക്ഷം കൊടുത്തത്. ദേവന്മാർ അസുരസഹായത്തോടുകൂടി സമുദ്രം മഥിക്കയും ആ ദിവ്യപദാർത്ഥം നേടുകയും ചെയ്തു. അതുപാനം ചെയ്തപ്പോൾ അവർക്കു വീണ്ടും യൗവ്വനം ലഭിച്ചു; അവർ അജരാമരന്മാരായി; അസുരന്മാർക്കു ദേവന്മാർ അമൃതം നൽകിയില്ല; അവർക്ക് അമർത്ത്യത്വം സിദ്ധിക്കയുമുണ്ടായില്ല. പുരാണത്തിൽ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്ന ആ അമൂല്യവസ്തു എന്താണെന്നു നമുക്ക് അറിഞ്ഞുകൂട. പാലും അതിൽനിന്നെടുക്കുന്ന വെണ്ണയും ദേഹത്തിനു ശക്തിയും ആരോഗ്യവും നല്കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾ ആകുന്നു.

പാൽ നല്ലപോലെ തിളപ്പിച്ചു വേവിച്ചതിനുശേഷം, അതിൽ മോരൊഴിച്ചു തയിരാക്കുകയും അതു കലക്കി വെണ്ണയെടുക്കുകയുമാണ് നമ്മുടെ ഇടയിൽ കണ്ടുവരുന്ന സമ്പ്രദായം. പാലിലുള്ള കൊഴുപ്പാണ് പാട. ഒന്നോ രണ്ടോ ദിവസംകൊണ്ട് പാല്പാട പുളിക്കും, അതിന്റെ കട്ടി കൂടിക്കൂടി വരികയും ചെയ്യും. ആ തയിർക്കട്ട പാത്രത്തിലിട്ടു കുറെ നേരം ചുറ്റിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ വെണ്ണ കിട്ടും. എന്നാൽ നൂറും നൂറ്റമ്പതും പശുക്കളെ കറക്കുവാനുള്ള ക്ഷീരവ്യവസായികൾക്ക് കൈകൊണ്ടു വെണ്ണ കടഞ്ഞെടുക്കുക എളുപ്പമല്ലല്ലോ. അവർ നവീനമായ ഒരു യന്ത്രമാണു വെണ്ണയെടുക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ഇങ്ങനെ പാലിൽനിന്നു നെയ്യു മുഴുവനും എടുത്താലും, അതിൽ പിന്നെയും പല പോഷകാംശങ്ങൾ അവശേഷിക്കും. അതിനാലാണ് മോരും ആരോഗ്യദായകമായ ഒരു പദാർത്ഥമാണെന്നു ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ ഗുണങ്ങൾ പരിശോധിച്ചിട്ടുള്ള അഭിജ്ഞന്മാർ പറയുന്നത്.

മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കു ജന്തുക്കളുടെ കൊഴുപ്പുകൾ കൂടിയേ കഴിയൂ. പശുവിൻവെണ്ണയാണ് നമുക്കു ലഭിക്കാവുന്ന മൃഗക്കൊഴുപ്പുകളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വിശേഷപ്പെട്ടത്. വെണ്ണ അതേരൂപത്തിൽ അധികം ദിവസം ചീത്തയാകാതെ വെച്ചുകൊള്ളുവാൻ കഴികയില്ല. തന്മൂലം അത് ഉരുക്കി ജലാംശം നീക്കി അരിച്ചെടുത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നു. നറുനെയ്യു കൂട്ടിയ ചോറിന് എന്തൊരു രുചിയാണ്!"

പ്രകൃതലേഖനത്തിലെ പ്രഥമഖണ്ഡികയും ദ്വിതീയ ഖണ്ഡികയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വിശദമാക്കാൻ 'കുട്ടികൾക്കു മാത്രമല്ല' എന്നവ വാക്യഭാഗം എങ്ങനെ ഉപകരിക്കുന്നു? ദ്വിതീയ ഖണ്ഡികയിലെ ആശയത്തിന്റെ തുടർച്ചയാണ് തൃതീയഖണ്ഡികയെന്നു വിശദമാക്കാൻ മൂന്നാമത്തെ ഖണ്ഡികയിലെ പ്രഥമവാക്യത്തിലുള്ള 'എങ്കിലും' എന്ന ഘടകമെങ്ങനെ സഹായിക്കുന്നു?

ഉപന്യാസത്തിനു വേണമെന്നു പറഞ്ഞ വാക്യവൈചിത്ര്യവും ഖണ്ഡികാവിഭാഗവും എല്ലാ ലേഖനങ്ങൾക്കും വേണ്ടതുതന്നെ. ഏകാഗ്രതയും വിശദതയും ഭംഗിയുമതുകൊണ്ടാണല്ലൊ മുഖ്യമായി സിദ്ധിക്കുന്നത്. കഥാകഥനത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ സംഭവങ്ങളെ അനുക്രമം വിവരിക്കുന്ന രീതിയിൽ എഴുതുന്നത് ആഖ്യാനമാകുന്നു. ഒരുദാഹരണം താഴെ ചേർക്കാം:-

അതിഥി

യഹൂദന്മാരുടെ നായകനായിരുന്നു, അബ്രഹാം. മഹാഭക്തനായ ആ വന്ദ്യപുരുഷനെ "ദൈവത്തിന്റെ മിത്രം" എന്നാണ് ജനങ്ങൾ സങ്കല്പിച്ചിരുന്നത്. ദയാലുവും ഉദാരനും ആയിരുന്നു അദ്ദേഹം. എങ്കിലും അന്യമതക്കാരുടെ നേരെ അദ്ദേഹത്തിനു സഹിഷ്ണുത ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഒരു ദിവസം വൈകുന്നേരം അബ്രഹാം തന്റെ വസതിയുടെ മുൻഭാഗത്തുവന്നു പടിക്കലേയ്ക്കു നോക്കി. ഒരു കിഴവനായ വഴിപോക്കൻ, തളർന്നു വടികുത്തി നടന്നു വരുന്നത് അദ്ദേഹം കണ്ടു. വിശപ്പും ദാഹവും വഴിയാത്രകൊണ്ടുള്ള ക്ഷീണവും മൂലം അവശനായ ആ അപരിചിതനെ അബ്രഹാം അനുകമ്പയോടുകൂടി ഭക്ഷണത്തിനു ക്ഷണിച്ചു.

പഥികന് അസാമാന്യമായ സന്തോഷവും ആശ്വാസവും തോന്നി. നന്ദിയോടുകൂടിയാണ് അയാൾ ആഹാരം കഴിക്കുവാൻ ഇരുന്നത്. യഹൂദന്മാരുടെ സമ്പ്രദായം അനുസരിച്ചുള്ള ദൈവപ്രാർത്ഥന ചെയ്യാതെ അതിഥി ഭക്ഷിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ അബ്രഹാമിനു രസിച്ചില്ല.

അബ്രഹാം ചോദിച്ചു: "എന്താണ് പ്രാർത്ഥിക്കാത്തത്? നിങ്ങൾ യഹൂദനല്ലേ? ദൈവവിശ്വാസമില്ലേ?" അതിഥി മറുപടി പറഞ്ഞു: "ഞാൻ യഹൂദനല്ല. അഗ്നിയെ മാത്രമേ ഞാൻ ആരാധിക്കുകയുള്ളൂ."

വിശന്നു വലഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആ വൃദ്ധനോട് അബ്രഹാമിന് അനുകമ്പതോന്നി. എങ്കിലും തന്റെ ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കാത്ത അന്യമതക്കാരനെ സൽക്കരിക്കുന്നതും സഹായിക്കുന്നതും ധർമ്മമല്ല എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം. അതുകൊണ്ട് അബ്രഹാം പറഞ്ഞു: "എന്നാൽ നിങ്ങളെ ഭക്ഷണത്തിനു ക്ഷണിച്ചതു തെറ്റി. ഇവിടെ വിശ്രമിക്കാൻ ഇടം തരുന്നതിനും നിവൃത്തിയില്ല. എനിക്കു ദയ തോന്നുന്നുണ്ട്; പക്ഷേ, എന്റെ ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കാത്തവരെ സഹായിക്കുന്നത് എനിക്ക് അധർമ്മമാണ്. നിങ്ങൾക്കുപോകാം."

പഥികൻ ഭക്ഷണസാധനം തൊട്ടുനോക്കാതെ തന്നെ അവിടന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോയി. ആ വൃദ്ധന് അടുത്തെങ്ങും വിശ്രമിക്കാൻ സ്ഥലം കിട്ടുകയില്ലെന്ന് അബ്രഹാമിന് അറിയാമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അസ്വസ്ഥനായി, മിണ്ടാതെ നോക്കിനിന്നു.

അല്പസമയം കഴിഞ്ഞു. ആഗതൻ എവിടെയോ പോയി മറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അബ്രഹാമിന് ഒരു ദർശനം ഉണ്ടായി. ദൈവം പ്രത്യക്ഷനായി ചോദിച്ചു: "ആ അപരിചിതൻ എവിടെ?"

അബ്രഹാം അറിയിച്ചു: "പിതാവേ! ആ വൃദ്ധൻ അഗ്നിയെ ആരാധിക്കുന്നവനാണത്രെ. അവിടത്തെ ആരാധിക്കുന്നവർക്കു മാത്രമേ എന്റെ ഗൃഹത്തിൽ ആതിഥ്യം നൽകാറുള്ളൂ. ആ അവിശ്വാസി വഴിയിൽ ഇരുട്ടത്ത് അലയുകയായിരിക്കും."

ദൈവം അരുളിചെയ്തു: "കഷ്ടം! നിന്റെ പ്രവൃത്തി എത്ര ക്രൂരമായിപ്പോയി! എന്റെ ലോകത്തിൽ ആ മനുഷ്യന് എത്ര കാലമായി ഞാൻ ഇടം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു! ഒരു രാത്രി നിന്റെ ഭവനത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ നീ അനുവാദം നൽകിയില്ലല്ലോ."

ആഖ്യാനം പലതരത്തിലും വലുപ്പത്തിലുമുണ്ട്. ശിശുക്കൾക്കു രസിക്കുവാനും അവർക്കു സന്മാർഗ്ഗബോധം വളർത്തുവാനുമുള്ള ധാത്രീകഥകളും ഹിതോപദേശകഥകളും മുതൽ നവീനരീതിയിലുള്ള ചെറുകഥകളും നോവലുകളും ആഖ്യായികകളും വരെ വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന അതിന്റെ പരിധി അത്യന്തം വിപുലമാണ്. കഥാകഥനരൂപമായ ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങളും, മഹാകാവ്യങ്ങളും, ഇതിഹാസങ്ങളും മറ്റും ആഖ്യാനങ്ങൾ തന്നെയാകുന്നു. ഒരാഖ്യാനത്തിൽ പ്രാസംഗികമായി വന്നുചേരുന്ന ഉപകഥയ്ക്ക് ഉപാഖ്യാനം എന്നുപറയാം. നളചരിതവും ശാകുന്തളവും മറ്റും മഹാഭാരതത്തിലുള്ള ഉപാഖ്യാനങ്ങളാകുന്നു.

അഭ്യാസം ൨

I ആഖ്യാനരൂപത്തിലെഴുതുക:-

i. ചെറുപ്പത്തിൽ കേട്ടിട്ടു നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ പതിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന രണ്ടോ മൂന്നോ ധാത്രീകഥകളും യക്ഷികഥകളും.

ii. ഈസോപ്പുകഥകളോ ഹിതോപദേശ കഥകളോ പഞ്ചതന്ത്രകഥകളോ വായിച്ചിട്ടില്ലേ? അവയിൽ ഏതിലെങ്കിലും നിന്നു രണ്ടു കഥകൾ.

iii. താഴെ എഴുതുന്ന പഴഞ്ചൊല്ലുകൾ അർത്ഥവത്തുകളാക്കുന്ന ഓരോ കഥ—
'താൻ കുഴിച്ച കുഴിയിൽ താൻതന്നെ ചാടും.'
'അപ്പനു കുത്തിയ പാള മുത്തപ്പനും'
'ചൊട്ടയിലെ ശീലം ചുടല വരെ.'

II നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുള്ള ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങളിലേയോ ലഘുകഥകളിലേയോ സംഭവങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി രണ്ടു കഥയെഴുതുക.

III ബൈബിളിലോ രാമായണാദികളായ ഇതിഹാസങ്ങളിലോ ഭാഗവതം മുതലായ പുരാണങ്ങളിലോ നിന്നു മൂന്നു കഥയെഴുതുക.

IV ഒരു നോവലിലെ മുഖ്യകഥ ആഖ്യാനരൂപത്തിൽത്തന്നെ സംക്ഷേപിക്കുക.

V ആഖ്യാനത്തിനുദാഹരിച്ച കഥ അബ്രഹാമോ, ആ പഥികനോ സ്വയം പറയുന്ന രൂപത്തിൽ മാറ്റിയെഴുതുക.

ഉപന്യാസത്തെക്കുറിച്ച് വിവരിച്ച സന്ദർഭത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുള്ള രണ്ടു മാതൃകകൾ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. ഒന്നു കൊതുവിനെപ്പറ്റിയാണ്; മറ്റേത് പാലിനെപ്പറ്റിയും. രണ്ടും കഥാകഥനരൂപത്തിലല്ലാത്തതിനാൽ ആഖ്യാനങ്ങളല്ല. രണ്ടാമത്തെ മാതൃകയിൽ 'പാലാഴിമഥന'ത്തിന്റെ ഒരു സൂചനം ഉണ്ട്. മറ്റു രീതികളിലുള്ള പ്രതിപാദനത്തിലും ഇടയ്ക്കു ആഖ്യാനം വരാം. 'കൊതു', 'പാൽ', ഈ രണ്ടു ലേഖനവും പ്രതിപാദ്യവസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഇങ്ങനെ പ്രതിപാദ്യവിഷയത്തിന്റെ സ്വരൂപം വ്യക്തമാക്കുന്ന ലേഖനങ്ങൾ വിവരണങ്ങൾ എന്ന വിഭാഗത്തിലാണ് ചേരുന്നത്.

ആഖ്യാനത്തിലും വിവരണം വരാം. ഏതു വിഭാഗത്തിലാണ് ചേർക്കേണ്ടതെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതു പ്രാധാന്യം അനുസരിച്ചാകുന്നു.

വിവരണത്തിനു മറ്റൊരുദാഹരണം

ആഹാരം

"നമ്മുടെ മനസ്സും ശരീരവും എപ്പോഴും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നു. കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ശരീരവും, പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മനസ്സുമാണ് കൂടുതൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. മനസ്സിനു ചിലപ്പോൾ യാതൊരു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യാതെ ഇരിക്കുവാൻ കഴിയും. യാതൊന്നും ചിന്തിക്കാതെ ഇരിക്കുമ്പോൾ മനസ്സു കർമ്മരഹിതമായിത്തീരുമല്ലൊ. അതുപോലെതന്നെ ഗാഢനിദ്രയിലും മനസ്സു പ്രവൃത്തിശൂന്യമായിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ ശരീരമാകട്ടെ അപ്പോഴും അല്പമായിട്ടെങ്കിലും പ്രവൃത്തി ചെയ്യാതിരിക്കുന്നില്ല. ശ്വസനം, രക്തപരിവാഹം എന്നിവ സുഷുപ്തിയിലും ശരീരം നിർവ്വഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ, ശരീരം സർവ്വദാ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു കാണാം. ഈ നിരന്തരവ്യാപാരം മൂലം അതിന്റെ പല ഭാഗങ്ങൾക്കും തേമാനം, അഥവാ, ക്ഷയം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ന്യൂനത നികത്തുവാൻ നാം ഭക്ഷണ പദാർത്ഥങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. അതിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രേരണയാണു വിശപ്പ്.

നാം കഴിക്കുന്ന ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങൾ ദഹനേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ വ്യാപാരത്താൽ ദഹിക്കുകയും അവയിലെ പോഷകാംശം രക്തത്തിൽക്കൂടി ദേഹമാസകലം വ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ ഭക്ഷണം ശരീരാംശമായി മാറുന്നതുകൊണ്ടാണ്, ശരീരത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന് ആവശ്യമായ ചൂടു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഹിതമായ ആഹാരസാധനം ദേഹാവയവങ്ങളുടെ കേടുപാടുകൾ തീർക്കുന്നതിനും ദേഹത്തിനു ശക്തിയും പുഷ്ടിയും നൽകുന്നതിനും ഉപകരിക്കുന്നു.

ആഹാരവിഷയത്തിൽ നാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുവാനുള്ള രണ്ടു തത്വങ്ങൾ ഉണ്ട്: ഹിതവും മിതവും ആയിരിക്കണം അത്, നമുക്കു തൃപ്തിയില്ലാത്ത യാതൊരാഹാരവും നാം കഴിക്കരുത്. ആരോഗ്യത്തിനു ഹാനികരമായ പദാർത്ഥങ്ങളേയും നാം പരിത്യജിക്കേണ്ടതു തന്നെയാണ്. മദ്യം മുതലായ മാദകദ്രവ്യങ്ങൾ ശരീരശക്തിയെ കെടുത്തുന്നവയത്രെ. അവ ആരോഗ്യത്തെ ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നു; രോഗങ്ങൾ വളരുവാൻ സഹായിക്കുന്നു; ആത്മാവിനെ അധഃപതിപ്പിക്കുന്നു.

മിതത്വം ഏതു കാര്യത്തിലും സ്വീകരിക്കേണ്ട ഒരു ഗുണമാണ്. 'മിതമായെങ്കിലേ സർവ്വം ഹിതമായി വരൂ ദൃഢം' എന്നുണ്ടല്ലോ. രസനയുടെ ദാസന്മാരാണ് ഇതിന് വിപരീതമായി പ്രവർത്തിച്ചു രോഗങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുന്നത്. ചോറു മുതലായ ഘനപദാർത്ഥങ്ങൾകൊണ്ടു വയറിന്റെ പകുതിഭാഗവും, പാനീയപദാർത്ഥങ്ങൾകൊണ്ടു കാൽഭാഗവും മാത്രമേ നിറയ്ക്കാവൂ എന്നാണ് ആരോഗ്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ വിധിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ നിയമം ആദരിച്ച് നാം ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതായാൽ നമ്മുടെ ആരോഗ്യത്തിനു യാതൊരു ഹാനിയും സംഭവിക്കുന്നതല്ല. ഒരു നിയമവും ക്രമവുമില്ലാതെ കിട്ടിയതെല്ലാം തോന്നുമ്പൊഴൊക്കെ ഭക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് അജീർണ്ണം, അതിസാരം, ജ്വരം മുതലായ രോഗങ്ങൾ പിടിപെടുവാനെളുപ്പമുണ്ട്. എന്നാൽ, ശാരീരികമായ പോഷണത്തിനു വേണ്ടിടത്തോളം ആഹാരം കഴിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നത് ആരോഗ്യത്തിനു ഹാനികരമാണ്. ബാല്യത്തിനും യൗവനത്തിലുമാണ് മനുഷ്യനു കൂടുതൽ ആഹാരം ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത്. ഈ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ശരീരം വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അതിനു പ്രവൃത്തിയും അധികമുണ്ടായിരിക്കും. വൃദ്ധന്മാരുടെ ദേഹത്തിനു വളർച്ചയില്ല; അവർക്കു പ്രയത്നശക്തിയും കുറഞ്ഞിരിക്കുമല്ലൊ. തേനും പാലും ഒഴുകുന്ന രാജ്യമെന്നു പ്രകീർത്തിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നമ്മുടെ ഭാരതഭൂമിയിൽ ഒരു നേരത്തെ ആഹാരത്തിനുപോലും വകയില്ലാതെ എത്ര ദരിദ്രന്മാരാണ് ഇന്നു ജീവിക്കുന്നത്! അവരുടെ ബുദ്ധിശക്തിയും ശരീരശക്തിയും ക്ഷയിച്ചുവരുന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാനുണ്ടോ?"

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ലഘുലേഖനത്തിൽ എന്താണ് വിശപ്പ്, ആഹാരം ശരീരത്തിൽ എങ്ങനെ പ്രവൃത്തിക്ഷമമായ ചൈതന്യമുണ്ടാക്കുന്നു, എങ്ങനെ ദേഹാവയവങ്ങളുടെ തേമാനം തീർക്കുന്നു, പഥ്യമായ ഭക്ഷണത്തിന്റെ സ്വഭാവമെന്താണ്, അമിതഭക്ഷണം എന്തുകൊണ്ട് അനാശാസ്യമാകുന്നു, ഈ സംഗതികൾ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അമിതഭക്ഷണത്തിന്റെ അപഹാസ്യതയോ ആപൽക്കരതയോ തെളിയിക്കാനുപകരിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ ഉദാഹരണം ആഖ്യാനരൂപത്തിൽ ഈ വിവരണത്തിന്റെ അംഗമായി വേണമെങ്കിൽ ചേർക്കാം. വിവരണത്തോടുകൂടി യുക്തിയുക്തമായ പ്രതിപാദനത്താൽ ഒരഭിപ്രായം സമർത്ഥിക്കുവാൻ ഉദ്യമിക്കുമ്പോൾ, അത് 'ഉപപാദനം' ആയിത്തീരുന്നു. 'മദ്യപാനം നിയമവിരുദ്ധമാക്കേണ്ടതാണ്', എന്നാണ് അഭിപ്രായമെങ്കിൽ, അതു സാമുദായിക ജീവിതത്തിൽ വലിയൊരു ദോഷമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട് എന്നു സമർത്ഥിക്കണമല്ലോ. മദ്യപാനം താൽക്കാലികമായ ഉന്മേഷം ഉളവാക്കുന്നെങ്കിലും ശരീരസിരകളെ എങ്ങനെ ക്രമത്തിൽ ശക്തിരഹിതങ്ങളാക്കുന്നു, മദ്യമത്തന്മാർ ബോധശൂന്യരായി എന്തെല്ലാം സാഹസങ്ങളും ചാപല്യങ്ങളും കാട്ടിക്കൂട്ടുന്നു, കുടുംബജീവിതത്തെ അതെങ്ങനെ അശാന്തവും ദുഃഖകലുഷവുമാക്കുന്നു, ഇത്യാദി പല സംഗതികൾ ശ്രോതാക്കൾക്കു വിശ്വാസം തോന്നത്തക്കവണ്ണം പ്രതിപാദിക്കേണ്ടതുണ്ട്. യുക്തിയുക്തമായ സ്വമതസ്ഥാപനോദ്യമത്തോടുകൂടിയ വിവരണമാണ് ഉപപാദനം എന്നു വിദ്യാർത്ഥികൾ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

അഭ്യാസം ൩

I വിവരണരൂപമായ ഓരോ ഖണ്ഡിക എഴുതുക:-

a
(1) ഭാഷ (2) വ്യാകരണം
(3) ആഖ്യാനം (4) ഉപപാദനം

b
(1) മേഘം (2) പെരിയാറ്
(3) കേരളം (4) കടിൽവ്യവസായം

c
(1) വായനശാല (2) മൃഗശാല
(3) നഗരസഭ (4) ജനസഭ

d
(1) ഓണത്തിന്റെ ആഗമം
(2) കേരളത്തിന്റെ ഉത്ഭവം
(3) രാവും പകലും എങ്ങനെ ഉണ്ടാകുന്നു
(4) നമ്മുടെ കായലുകൾ

II വിവരണപ്രധാനമായ ലഘൂപന്യാസമെഴുതുക:-

a (1) എനിക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടമായ കളി
(2) എന്നെ ഏറ്റവും രസിപ്പിച്ച കഥ
(3) ഞാൻ സന്ദർശിച്ച നൂൽക്കമ്പനി
(4) അച്ചടിയന്ത്രങ്ങളുടെ വരവുകൊണ്ടുണ്ടായ ഗുണം.

b (1) ഗ്രന്ഥപാരായണം
(2) സാഹിത്യമെന്നാലെന്ത്?
(3) പരോപകാരം
(4) അഹിംസ
(5) സ്വദേശസ്നേഹം

c ഉപപാദിക്കുക:-
(1) കൃഷിയോ വ്യവസായമോ പ്രധാനം?
(2) ജാതിഭേദം ഗുണകരമല്ല, ദോഷകരമാണ്.
(3) വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു മനസ്സംസ്കാരം മാത്രം പോരാ, തൊഴിലുകൾ ചെയ്വാനുള്ള കഴിവുകൂടി വേണം.
(4) ഭൗതികശാസ്ത്രജ്ഞാനം കൊണ്ടു ലോകത്തിനു ദോഷത്തേക്കാൾ വളരെയധികം ഗുണമാണുണ്ടായത്.
(5) യുദ്ധം ലോകപുരോഗതിക്കു പ്രതിബന്ധമാണ്.

ആഖ്യാനം, വിവരണം, ഉപപാദനം, എന്നിങ്ങനെ സ്വഭാവമാസ്പദമാക്കി മൂന്നു വിഭാഗം പരിചയപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞു. നാലാമതൊന്നുകൂടിയുണ്ട്, അതാണു വർണ്ണനം. ആഖ്യാനത്തിലും വിവരണത്തിലും വർണ്ണനപ്രധാനങ്ങളായ സന്ദർഭങ്ങൾ സുലഭമായിരിക്കും. വിവരണം ഒരു വസ്തുവിന്റേയോ വ്യവസ്ഥയുടേയോ മറ്റോ യഥാതഥമായ അറിവാണ് നമുക്കു തരുന്നത്. വർണ്ണനം വക്താവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽപ്പതിഞ്ഞ ഒരു ദൃശ്യത്തെ, അതേ രൂപത്തിൽ ശ്രോതാവിന്റെ മനസ്സിൽ ചിത്രണം ചെയ്യുന്ന രീതിയാകുന്നു. 'മകരത്തിലെ മരംകോച്ചുന്ന തണുപ്പ്. പാതിര കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അഷ്ടമിനാളത്തെ ചന്ദ്രൻ വിളർത്തു പ്രേതം പോലെ മലമുകളിൽ മുഖമുയർത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ഒച്ചയുമനക്കവുമില്ലാതെ, ജനശൂന്യമായി നീണ്ടുവളഞ്ഞു പോകുന്ന പാതയുടെ രണ്ടു വക്കുകളിലും ഇടവിട്ടു നിൽക്കുന്ന മരങ്ങളുടെ ഇലകളിൽ നിന്നു വെള്ളം ഇറ്റുവിഴുന്നുണ്ട്. ഉടുമുണ്ടല്ലാതെ ദേഹത്തിലൊന്നുമില്ലാതിരുന്ന ആ വഴിയാത്രക്കാരന്റെ കൈകാലുകൾ മരവിക്കുന്നതായിത്തോന്നി'—നിർജ്ജനമായ ഒരു പ്രദേശത്തെ ആ പാതയുടേയും അന്തരീക്ഷത്തിന്റേയും പഥികന്റേയും രൂപം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രതിബിംബിപ്പിക്കുന്നതിന് ഈ വർണ്ണനത്തിനു കഴിയുന്നുണ്ടല്ലോ. നമ്മുടെ ആഖ്യായികാകാരന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനായ സി. വി. രാമൻപിള്ളയുടെ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ, പ്രേമാമൃതം, രാമരാജ ബഹദൂർ മുതലായ കൃതികൾ വായിച്ചുനോക്കൂ. ആളുകളുടേയും, സ്ഥലങ്ങളുടേയും സംഭവങ്ങളുടേയും മനോഹരങ്ങളായ വാക്ചിത്രങ്ങൾ ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ എത്ര വളരെയുണ്ടെന്നോ! അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ തന്നെ പ്രശസ്തനായ ചന്തുമേനോന്റെ ഇന്ദുലേഖ, ശാരദ മുതലായ നോവലുകളിലും ഭംഗിയുള്ള വർണ്ണനമനവധിയുണ്ട്.

അഭ്യാസം ൪

A (1) നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുള്ള കഥകളിൽ നിന്നോ യാത്രാ വിവരണങ്ങളിൽ നിന്നോ കവിതകളിൽ നിന്നോ വിഭിന്നവസ്തുക്കളേയും രംഗങ്ങളേയും കുറിക്കുന്ന വർണ്ണനം ഉദ്ധരിക്കുക.
(2) അപ്പൻ തമ്പുരാന്റെ 'ഭൂതരായരി'ലെ ചെങ്കാളി മലകളുടേയും വേടർക്കരചന്റെ പാർപ്പിടത്തിന്റേയും വർണ്ണനം പകർത്തിയെഴുതുക.
(3) നമ്പ്യാരുടെ തുള്ളൽക്കവികളിൽനിന്ന് ഏതെങ്കിലും ഒരു സദ്യയുടേയും പൂങ്കാവനത്തിന്റേയും നായാട്ടിന്റേയും വർണ്ണനം എടുത്ത് എഴുതുക.

B വർണ്ണിക്കുക:-
(1) വിദ്യാലയത്തിലെ വാർഷികോത്സവം
(2) നാട്ടുമ്പുറത്തെ കൊയ്ത്തുകാലം
(3) കായലുകളിൽ കൂടിയുള്ള ഒരു ബോട്ടുയാത്ര
(4) നദിയിൽ കൂടിയുള്ള വഞ്ചിയാത്ര
(5) നാട്ടുമ്പുറത്തെ ഒരു വെള്ളപ്പൊക്കം
(6) ഓണക്കാലത്തെ ആഘോഷങ്ങൾ

43

ചിഹ്നനം

1. വാക്യങ്ങളുടെ അർത്ഥം സുഗമമാകാൻ ചിഹ്നനം എങ്ങനെ ഉപകരിക്കുമെന്ന് അന്യത്ര വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ബിന്ദു, അർദ്ധവിരാമം, ഉദ്ധരണി, കാകു, വിക്ഷേപണി എന്നീ ചിഹ്നങ്ങളുടെ ഉപയോഗവും വെളിപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പൂർണ്ണവാക്യം, ആശ്ചര്യാദിഭാവങ്ങളെ സ്ഫുരിപ്പിക്കുന്നതോ ചോദ്യരൂപത്തിലുള്ളതോ അല്ലെങ്കിൽ, അവസാനിക്കുമ്പോൾ പൂർണ്ണവിരാമചിഹ്നമായ ബിന്ദുചേർക്കണം എന്നേ ആ ചിഹ്നത്തിന്റെ ഉപയോഗത്തെക്കുറിച്ച് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളൂ. പദങ്ങൾക്കു പകരം അവയുടെ ആദ്യാക്ഷരം മാത്രം എളുപ്പത്തിനുവേണ്ടി എഴുതാറുണ്ട്. ആ അക്ഷരം പദത്തിനു പകരമാണ് എന്നു കുറിക്കുവാനും ബിന്ദുതന്നെ ചേർക്കുകയാണ് പതിവ്. 'കേരളപത്രിക'യിൽ നിന്നു ലേഖനഭാഗമോ അഭിപ്രായമോ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ലേഖകൻ ഉദ്ധാരണത്തിന്റെ അടിയിൽ കേ. പ. എന്നു എഴുതും. ഭാഷാഭൂഷണത്തിലെ ഒരു കാരിക സ്വാഭിപ്രായം സ്ഥാപിക്കാൻ എടുത്തുചേർക്കുന്ന നിരൂപകൻ അതിനിടയിൽ ഭാ. ഭൂഷണം എന്നു ചേർത്തെന്നുവരാം.

വേറെ ഉദാഹരണം

സ.	കേ.	സാ.	പരിഷത്ത്	(സമസ്ത കേരള സാഹിത്യ പരിഷത്ത്)
നി.	നി.	സഭ.		(നിയമനിർമ്മാണസഭ)
ഒ.	ലേ.			(ഒരു ലേഖകൻ)
സ്വ.	ലേ.			(സ്വന്തം ലേഖകൻ)

2. ചോദ്യരൂപങ്ങളായ വാക്യങ്ങളുടെ അവസാനത്തിലേ 'കാകു' ചേർക്കേണ്ടതുള്ളൂ. 'താതകണ്വൻ തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ എന്തുപറയുമോ എന്ന് ഞാൻ ശങ്കിക്കുന്നു' എന്ന വാക്യത്തിന്റെ ഒടുവിൽ ബിന്ദു ചേർത്താൽമതി. 'എന്തുപറയുമോ' എന്ന വാക്യഭാഗത്തിനുശേഷം ഇടയ്ക്ക് 'കാകു' വേണ്ട.

3. വാക്യത്തിന്റെ ഇടയ്ക്ക് അല്പമായ നിർത്തൽ വേണ്ടിടത്തിൽ ഇടേണ്ടതു കോമ, അല്ലെങ്കിൽ അങ്കുശം, ആകുന്നു. ഇതാണ് ആ ചിഹ്നത്തിന്റെ രൂപം. അരദ്ധവിരാമചിഹ്നമായ രോധിനിയുടെ മുകളിലിടുന്ന ചെറിയ ബിന്ദു നീക്കിക്കളഞ്ഞാൽ അല്പവിരാമം സൂചിപ്പിക്കുന്ന അങ്കുശമായി.

രോധിനി ;
അങ്കുശം ,

മഹാവാക്യങ്ങളിലെ അംഗിവാക്യങ്ങൾ വേർതിരിക്കാനാണ് രോധിനി ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്നു മുൻപു പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'രോധിനി'യുടെ ആവശ്യം കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞും അങ്കുശത്തിന്റെ ഉപയോഗം കൂടിക്കൂടിയും വരികയാണ്. 'എഴുത്തച്ഛൻ ഒരു മഹാകവി മാത്രമല്ല, ഒരാചാര്യൻ കൂടിയാണ്' എന്ന വാക്യം നോക്കുക. 'മാത്രമല്ല' എന്നതിനുശേഷം രോധിനിയല്ല, അങ്കുശമാണു ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. അതുമതിതാനും. എന്നാലും രോധിനിയെ നിശ്ശേഷം നിരുപയോഗമാക്കുന്നതിന് ഈ ചിഹ്നത്തിനു കഴികയില്ല. 'ജനനം കൊണ്ടു ഭാഷാസന്ദേശകാവ്യങ്ങളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം ഉണ്ണുനീലി സന്ദേശത്തിനാണ്; എന്നാൽ, സാഹിത്യഗുണംകൊണ്ട് ആ പദവി മയൂരസന്ദേശത്തിനാകുന്നു', ഈ മഹാവാക്യത്തിൽ രണ്ടു വാക്യത്തിലേയും ഉദ്ദേശ്യം രണ്ടാകയാൽ അംഗിവാക്യം തിരിക്കുന്നതിന് 'രോധിനി'തന്നെയാണു ചേർത്തിരിക്കുന്നത്.

4.

(a) സങ്കീർണ്ണവാക്യം ആരംഭിക്കുന്നതു ക്രിയാവിശേഷണമായ അംഗവാക്യത്തോടുകൂടിയാണെങ്കിൽ, ആ അംഗത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ അങ്കുശം ഇടുന്നതു നന്ന്.

ഉദാ:-

(i) ജനനംകൊണ്ട് അഗ്രിമസ്ഥാനം കൊട്ടാരക്കരത്തമ്പുരാന്റെ ആട്ടക്കഥകൾക്കാണെങ്കിൽ, അഭിനയ യോഗ്യതയും സാഹിത്യഭംഗിയുംകൊണ്ട് ആ നില കോട്ടയത്തുതമ്പുരാന്റെ കൃതികൾക്കാകുന്നു.
(ii) രണ്ടാമത്തെ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി പ്രായോഗികമായിത്തീർന്നാൽ, എനിക്കു സംശയമില്ല, ഇന്ത്യയുടെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി വളരെ മെച്ചപ്പെടും.

(b) ഒരു വിചാരധാരയ്ക്കിടയ്ക്ക്, അതിന്റെ അംഗമായ മറ്റൊന്നു വരുന്നപക്ഷം, ആ ഭാഗം അങ്കുശംകൊണ്ടു വേർതിരിക്കയാണ് ഉചിതമാവുക.

ഉദാ:-

(i) സീതാദേവി, വാല്മീകിമഹർഷി സ്നേഹാനുകമ്പകളോടെ നിർബന്ധിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, ആശ്രമത്തിൽ നിന്നു ഭർത്തൃസന്നിധിയിലേയ്ക്ക് പോകുമായിരുന്നില്ല.
(ii) കാളിദാസൻ, ഒരു നിരൂപകൻ പറയുംപോലെ, കാലത്തിന്റെ ദാസനായിരുന്നെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

(c) സാധാരണമായി സംബോധനയ്ക്കുശേഷം വിക്ഷേപണിയല്ല, അങ്കുശമാണു യോജിക്കുക:

ഉദാ:-

(i) മഹാന്മാരേ, മഹതികളേ,
(ii) പ്രിയ സുഹൃത്തേ, പ്രിയപ്പെട്ട പിതാവേ, പ്രിയ സഹോദരാ,

'അങ്കുശ'ത്തിന്റെ മുഖ്യമായ ചില സ്ഥാനം നിർദ്ദേശിച്ചുവെന്നേയുള്ളൂ. സമാനാധികരണങ്ങളായ പദങ്ങൾക്ക് ഇടയ്ക്കും സാജാത്യമുള്ള ആഖ്യാതപരിച്ഛദങ്ങളുടെ ഒടുവിലും യഥോചിതം ഈ ചിഹ്നം തന്നെ വരും.

ഉദാ:-

(i) ബിന്ദു, രോധിനി, അങ്കുശം, ഭിത്തിക, ഈ ചിഹ്നങ്ങൾ വിരാമസമയത്തിന്റെ ദൈർഘ്യം ആസ്പദമാക്കിക്കല്പിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്.
(ii) വിമാനങ്ങൾ ആകാശത്തുനിന്നു ബോംബുകളും, പടക്കപ്പലുകൾ സമുദ്രത്തിൽനിന്നു വെടിയുണ്ടകളും, നഗരത്തിന്റെ നേരെ ചൊരിഞ്ഞു കൊണ്ട് ആക്രമണം തുടങ്ങി.

5. സമ പ്രധാനങ്ങളായ രണ്ട് ആശയങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഭിത്തിക വരും. : ഭിത്തിക

(i) പ്രവൃത്തി ആദ്യം: പ്രസംഗം പിന്നെ.
(ii) രണ്ടോ മൂന്നോ കവികൾ: രണ്ടോ മൂന്നോ കാവ്യങ്ങൾ

ഉത്തരവാക്യഭാഗം ആദ്യത്തേതിന്റെ വിശദീകരണമാവുമ്പോൾ അതിനു മുൻപു ഭിത്തിക ചേർക്കാം.

ഉദാ:-

വാക്യബന്ധം രണ്ടു വിധമാണ്: ദൃഢം, ശിഥിലം.

അന്യഭാഷണങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുമ്പോൾ ഭിത്തികയ്ക്കു ശേഷമാണ് ഉദ്ധരണി ചേർക്കേണ്ടത്. പ്രസംഗത്തിനിടയ്ക്ക് അദ്ധ്യക്ഷൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു: "ദേശഭാഷകളേയും അവയിലെ സാഹിത്യത്തേയും അവഗണിക്കുന്നത് അനാശാസ്യമാണെന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ രാഷ്ട്രഭാഷ 'അടിച്ചേല്പിക്കുന്നു' എന്ന ആക്ഷേപം ശ്രദ്ധേയമല്ല. ഇന്ത്യയ്ക്ക് ഒരു പൊതുഭാഷകൂടിയേ കഴിയൂ. അത് ഒരു ഭാരതീയ ഭാഷ തന്നെയായിരിക്കണം. ഹിന്ദി പൊതുഭാഷയായി നാം സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്".

ഉദ്ധാരണത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ വരുന്ന ഉദ്ധാരണം അടയാളപ്പെടുത്തുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് ഈ ഉദാഹരണത്തിൽ നിന്നുതന്നെ ഗ്രഹിക്കാം. 'അടിച്ചേല്പിക്കുന്നു' എന്ന ഭാഗം അദ്ധ്യക്ഷന്റെ വാക്യമല്ല. പരാഭിപ്രായത്തിന്റെ ഉദ്ധരണമാകുന്നു.

6. ഒരു വാക്യത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ വേറെ വാക്യം വന്നാൽ അതു വലയത്തിൽ ആക്കുകയാണു നല്ലത്. (വലയം.

ഉദാഹരണം:-

അദ്ദേഹം നായാട്ടിനു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, (ആ ദർശനം അവസാനത്തേതാവുമെന്ന് ആരു വിചാരിച്ചിരുന്നു!) ഞാൻ വളരെ വൈമനസ്യത്തോടുകൂടിയാണ് തോക്കെടുത്തു കൊടുത്തയച്ചത്.

7. ശൃംഖല—

താഴെ എഴുതുന്ന ഈരടി നോക്കുക:-

'വാനമേ, ഗഗനമേ,
വ്യോമമേ, സുരസിദ്ധ-
സ്ഥാനമേ, വിഹായസ്സേ,
നമസ്തേ, നമസ്കാരം!'

ഒന്നാമത്തെ പാദം 'സുരസിദ്ധ' എന്ന പദഭാഗത്തിലാണവസാനിക്കുന്നത്. അവിടെ ആ സമസ്തപദം കഴിയുന്നില്ല. 'സുരസിദ്ധസ്ഥാനമേ' എന്നത് ഒറ്റപ്പദമാണല്ലൊ. ഒന്നാം പാദത്തിൽ പദം മുറിയാത്തതിനാൽ അടുത്ത പാദം ചേർത്തു വായിക്കണമെന്നു സൂചിപ്പിക്കുവാൻ 'ശൃംഖല' എന്ന ചിഹ്നം ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

വേറെ ഉദാഹരണം

കേരളത്തിലെ പ്രാചീന കവികളിൽ അഗ്രഗണ്യനായ തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛന്റെ സ്മാരകമായി മലബാറിൽ ഒരു സ്ഥാപനം ഏർപ്പെടുത്തണമെന്ന് ഈ യോഗം ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

8. രേഖ—

സംക്ഷേപിച്ചു പറഞ്ഞതു വിവരിക്കുന്നു എന്നു സൂചിപ്പിക്കാൻ ഈ ചിഹ്നം ഉപയോഗിക്കാം.

ഉദാഹരണം:-

ആ ഗർജ്ജനം ഭയങ്കരമായിരുന്നു—ഇടിമുഴക്കം പോലെ ഭയങ്കരം.

9. വിശ്ലേഷം '—

പദങ്ങളുടെ ചില അക്ഷരങ്ങൾ സംഭാഷണ ഭാഷയിലും മറ്റും ലോപിച്ചുപോകും. എഴുതുമ്പോൾ അതു സൂചിപ്പിക്കാൻ വിട്ട അക്ഷരത്തിന്റെ മുകളിൽ ഈ ചിഹ്നം ചേർക്കുന്നു.

ഉദാഹരണം:-

ഇന്നലെ വരാ'ന്നു വിചാരിച്ചു. തരാ'യില്ല. നിങ്ങ'ടെ നാട്ടിൽ നല്ല മഴേ'ണ്ടോ ഇപ്പോ'?

(വിദ്യാർത്ഥികൾ ഈ സംഭാഷണശൈലി ഉപന്യാസങ്ങളിൽ അനുകരിക്കരുത്. 'ഇന്നലെ വരാമെന്നു വിചാരിച്ചു. തരമായില്ല. നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ നല്ല മഴ ഉണ്ടോ ഇപ്പോൾ' എന്ന പദങ്ങളുടെ പൂർണ്ണരൂപം അവർ പ്രയോഗിക്കണം.)

അഭ്യാസം ന്നാം

I വേണ്ട ദിക്കിൽ അങ്കുശം ഇടുക:-

പദ്യം ഗദ്യം എന്നു രൂപം പ്രമാണിച്ച് സാഹിത്യത്തെ രണ്ടായി വിഭജിക്കാം.

'അമ്മേ ഞാൻ വന്ദിക്കുന്നു അനുഗ്രഹിക്കേണമേ' വിശ്വാസം സമ്മതിക്കുന്നു യുക്തി സംശയിക്കുന്നു അജ്ഞത വാശിപിടിക്കുന്നു.

II യഥാസ്ഥാനം ഭിത്തികയും ഉദ്ധരണിയും ചേർക്കുക:-

അദ്ധ്യക്ഷൻ പ്രസംഗം ഉപസംഹരിച്ചു പ്രാദേശികവും ജാതീയവും ഭാഷാപരവുമായ ഭേദവാസന ഭാരതീയർ പരിവർജ്ജിച്ചില്ലെങ്കിൽ അനൈക്യം നമ്മുടെ ഭാവിയെ വികലമാക്കും.

III വേണ്ടദിക്കിൽ ശൃംഖല ചേർക്കുക:-

'വേറാശയ്ക്കിടമില്ല നിങ്ങൾ ചൊരിയും
വെൺപൂക്കളെത്തൽബ്ബലി-
ച്ചോറായോർത്തു കനിഞ്ഞു കാക്കകളിനി
ക്കൊത്തീടുമോർത്തീടുവിൻ!'

□

(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം I)
(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം II)
(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം III)
(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം IV)
(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം V)
(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം VI)
(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം VII)
(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം VIII)

ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്

മലയാളത്തിലെ പ്രശസ്തനായ കവിയും ഉപന്യാസകാരനും സർവ്വകലാശാല അദ്ധ്യാപകനുമായിരുന്ന ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് 1901 ജൂൺ 3-ന് നെല്ലിക്കാമ്പള്ളി വാര്യത്ത് ശങ്കരവാര്യരുടേയും വടക്കിനി മാരാത്ത് ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി മാരാസ്യാരുടേയും മകനായി എറണാകുളം ജില്ലയിലെ കാലടിക്കടുത്തുള്ള നായത്തോട് എന്ന സ്ഥലത്ത് ജനിച്ചു. 17-ാം വയസ്സിൽ ഹെഡ് മാസ്റ്ററായി ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. 1937-ൽ എറണാകുളം മഹാരാജാസ് കോളേജിൽ അദ്ധ്യാപകനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. 1956-ൽ അദ്ധ്യാപക ജോലിയിൽ നിന്നും വിരമിച്ചു. കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിഡന്റ്, കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാദമി അംഗം, രാജ്യസഭാംഗം എന്നീ നിലകളിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. 1978 ഫെബ്രുവരി 2-ന് അന്തരിച്ചു.

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിട്ടിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളൊ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണു ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ടു് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിട്ടുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം – കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ – എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <info@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <info@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമ്മന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, ജഗതി, തിരുവനന്തപുരം 695014